

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

22. KVĚTNA 2011

Z obsahu:

Škola modlitby

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
4. května 2011
- strana 2 -

Svatý Nimattulah Kassab Al Hardini

Svatý život duchovního
otce Šarbela Machlúfa
- strana 4 -

Křesťanská modlitba (dokončení)

Charles de Foucauld
- strana 6 -

Vyslankyně Prozřetelnosti

- strana 7 -

I ve vězení mi v srdci zůstala láska

Závěr svědectví
vietnamského mučedníka,
kardinála Františka Xavera
Nguyen Van Thuana
- strana 8 -

K výstavbě katedrály Matky všech národů

Biskup Athanasius
Schneider
- strana 10 -

Před oltářem

Adorace
Conchity Armidy
- strana 11 -

Svatý patron pro Lužické Srby

- strana 11 -

Chrám Panny Marie Pomocnoce v Turíně (k článku na str. 13)

Editorial

Ve své úvodní katechezi k novému cyklu věnovanému modlitbě otevřel Benedikt XVI. Manciniho knihu *Modlitby lidstva*. Přiznám se, že hned první z několika vybraných příkladů antických modliteb jsem nemohl číst bez hlubokého dojetí. Případlo mi, jako by svou pokornou prosbu o dar světla přednášel egyptský slepec jménem celého lidstva. (Oč šťastnější byl onen slepec od narození z evangelia, který ani nevyslovil svou prosbu, a mohl na vlastní oči spatřit Božího Syna. Vyznal mu pak svou víru a padl před ním na kolena, a to nikoliv v kostele, ale na veřejné ulici!) Ale i v dalších ukázkách nás uchvacuje, jak velkou úctu projevovali tehdejší pohané nepoznanému božstvu. Jen si představme, co by udělali, jaká by byla jejich reakce, kdyby se mohli ocitnout vytouženému Bohu tváří in tvář. Z tohoto hlediska mluvit dnes o novopohanství znamená ony prosebníky urážet.

Ale co horšího: nám se Bůh osobně představil a osobně mezi námi přebývá. Kde je ve srovnání s nimi naše víra a naše úcta? Nemusíme se obávat, že pohanští prosebníci, pokorní a plní úcty, o kterých jsme slyšeli, i všichni ti nesčetní modlící se pohané, o kterých jsme neslyšeli, budou přidružení k oněm Ninivským, kteří povstanou proti nám na soudu? Co chceme uvést na svou omluvu? Že nám Bůh svou každodenní přítomností zevšedněl?

Benedikt XVI. o tom hovoří jako o ztrátě posvátna. „Sacrum“ není nějaký nevšední pocit ani magická atmosféra. Sacrum je to, co je bytostně svaté, tedy z Boha vycházející a Bohu zasvěcené. Je to sama podstata bohopocty. Tam, kde se vytrácí, nebo už dokonce schází „sacrum“, tam chybí sama podstata. Kam se poděla? Sacrum – divinum bylo plíživě nahrazeno humanum, Boží místo zaujal člověk. Tedy něco jako vnitrocírkevní „kácení trůnů“. To nejpovážlivější je přítom právě to, že jde o pro-

ces vnitrocírkevní, který mnohým z nás už nepřipadá jako něco, co nás vážně ohrožuje, ale jako něco, co si dokonce pochvalujeme jako vymoženost a výdobytek.

Opatrné malé kroky k nápravě, které podniká současný papež, narážejí na odpor a někdy přímo na podrážděnou kritiku. I když jde o ryze vnitrocírkevní záležitost, pozvedají svůj hlas i sekulární média, ačkoliv se jich to vůbec netýká. Chtějí vystupovat v roli ochránce někoho a něčeho, čemu se údajně děje křivda. A jaká je to křivda a hrozba? Je vyjádřena magickým strašidlem „návrat do doby před koncilem“.

Jásající účastníci oslav na Svatopeřském náměstí 1. května si vůbec nepamatují, že na ztrátu „posvátna“, tedy na šířící se neúctu k tomu, co je božské a Boží, konkrétně především na neúctu k Eucharistii, si stěžoval Jan Pavel II. již před třiceti lety. Nikdo ho tehdy za to nenapadal. Používala se jiná metoda: jeho slovům se prostě nevěnovala pozornost. Zdálo by se, že si vážíme každého slova osoby, kterou tak velice ctíme. Skutečnost byla taková, že odshora až dolů zavládla atmosféra liberální svévole. Museli bychom vydat tlustou přílohu, kdybychom chtěli vypočítat všechny zlořády, které ve svých dokumentech papež Jan Pavel II. pranýřoval, ale které dodnes setravávají na svém místě.

Úcta k Eucharistii se Janu Pavlovi II. těžko prosazovala, když se nemohl spolehnout ani na mnohé biskupy. Jeden z nich například charakterizoval svým věřícím Eucharistii slovy: „V prostých aktech žehnání a lámání chleba a sdílení kalicha je v paměti i naději přítomen Kristus.“⁽¹⁾ V režii vídeňského kardinála třicet metrů před samotným Janem Pavlem II. podávala svaté přijímání žena s módním výstřihem na hrudi. Pár kroků od ní sedělo nečinně 370 kněží. Místo kadidla šířily při papežské mši indické

Dokončení na str. 13

Škola modlitby

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 4. května 2011*

Drazí bratři a setry, dnes bych chtěl zahájit novou sérii katechezí. Po katechezích o církevních Otcích, velkých teologích středověku, o velkých ženách bych chtěl nyní zvolit téma, které každému z nás leží velmi na srdci: je to téma modlitby, zvláště modlitby křesťanské, modlitby, které nás učil Ježíš a které nás dále učí církev. Jen v Ježíši se stává člověk schopným přiblížit se k Bohu v hlubokém intimním vztahu otcovství a synovství. Spolu s prvními učedníky obraťme se tedy v pokorné důvěře na Mistra a prosme Ho: *Pane, nauč nás modlit se.* (Lk 11,1)

Tím, jak si v následujících katechezích přiblížíme Písmo svaté, velkou tradici církevních Otců, učitelů spirituality a liturgie, chceme se učit intenzivněji prožívat svůj vztah k Pánu takřka jako „školu modlitby“. Víme totiž dobře, že modlitba se nepříděluje zdarma: je třeba se jí učit a prosit, nabývat stále znovu toto umění; i ti, kteří jsou velmi pokročilí v duchovním životě, pociťují stále potřebu vstupovat do Ježíšovy školy, aby se naučili opravdově se modlit. Přijměme první lekci od Pána skrze jeho příklad. Evangelisté nám popisují Ježíše v intimním a vytrvalém rozhovoru s Otcem: je to hluboké společenství s Tím, který přišel na svět nikoliv, aby konal vůli svou, ale vůli Otce, který ho poslal, aby spasil člověka.

Prosba slepého Egyptána

V této první katechezi jako úvod bych chtěl předložit několik příkladů modlitby z antických kultur, abych ukázal, jak se prakticky vždy a všude lidé obraceli na Boha.

Začnu s antickým Egyptem jako příkladem. Zde jeden slepec, který žádal božstvo, aby mu vrátilo zrak, dosvědčuje něco obecně lidského: jak prostá

a jednoduchá je prosebná modlitba toho, kdo se nachází v utpení. Tento člověk prosí: „Moje srdce touží tě spatřit... Ty, který jsi mi dal vidět temnoty, stvoř pro mě světlo. Ať vidím! Skloň ke mně svou milovanou tvář.“ (A. Barucq – F. Daumas, *Hymnes et prières de l’Egypte ancienne*, Paříž 1980, it. překlad in *Preghiere dell’umanità*, Brescia 1993, str. 30) Ať tě vidím; v tom je jádro modlitby!

Prosba za odpuštění

U náboženství Mezopotámie převládala tajemná a paralyzující pocit viny, nezbavený nicméně naděje na vykoupení a osvobození od Boha. Můžeme tak ocenit tuto prosbu věřícího z antických kultur, která zní takto: „Ó Bože, ty jsi slitovný i při nejtěžší vině, odpusť můj hřích... Pohleď, Pane, na svého vysíleného služebníka, vdechni na něho svůj vánek: odpusť mu bez prodlení. Odlož svůj přísný trest. Ať zbaven pout začnu opět dýchat, zpřetrhej můj řetěz, uvolni mě z pout.“ (M.-J. Seux, *Hymnes et prières aux Dieux de Babylone et d’Assyrie*, Paris 1976, it. překlad in *Preghiere dell’umanità*, op. cit., str. 37) Jsou to výrazy, které ukazují, jak člověk při svém hledání Boha vytušil, třeba jen zmateně, na jedné straně svou vinu a na druhé straně aspekt Božího milosrdenství a dobroty.

Modlitby starého Řecka

Uvnitř pohanského náboženství antického Řecka se objevuje významný vývoj: modlitby, jakkoliv ustavičně vyzývají o pomoc, aby získaly nebeskou přízeň za všech okolností každodenního života a aby získaly materiální statky, zaměřují se nicméně progresivně k žádostem více nezištným, které dovolují věřícímu člověku prohloubit svůj vztah k Bohu a stát se lepším.

Dokončení na str. 12

Rod vyvolený

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Já jsem cesta, pravda a život.

V minulém setkání ti Pán představil bolestnou skutečnost, že se i mezi svými můžeš setkávat s neupřímností, nepřátelstvím, a dokonce i zradou. Jestliže tě to naplnilo smutkem, kterého se nemůžeš zbavit, vrať se dnes opět k němu. On vidí do tvé duše a ví, co tě trápi. Dnes má pro tebe slova radostné útěchy. Otevří se proto s důvěrou těm jeho slovům, jimiž promlouval i ke svým přátelům právě poté, co předpověděl jejich nadcházející slabost, zbabělost a zradu.

Když tě Pán dnes chce potěšit, činí tak s nevyšlovnou láskou a něžností, tak jak se těší milované dítě. Poslouchej pozorně jeho slova a ulož a přechovávej je ve svém srdci:

»Neboj se, zažen všechnu úzkost ze svého srdce. Pozvedni svůj pohled výše. Zde uprostřed bojů, zmatků a nástrah není přece tvůj domov. Čeká na tebe lepší příbytek, který připravuji pro tebe já sám. Až přijde čas, já sám přijdu, abych tě vzal k sobě. Vždyť všechno, co dělám, dělám jen a jen proto, abys byl jednou se mnou i tam, kde jsem já. A cestu, po které jdu, přece znáš.

Ty nevíš, kam jdu, a neznáš cestu? Já sám jsem ta cesta. Já jdu k Otci a ti, kdo budou se mnou, budou se mnou u Otce. Já jsem ta jediná cesta, jak přijít k Otci. Přišel jsem od Otce, sestoupil jsem, abych byl mezi vámi jako jeden z vás a ukázal vám Otce. Kdo vidí mne, vidí i Otce. Kdo pozná mne, poznává Otce. Já a Otec jsme jedno. Kdo jde se mnou, nikdy nezůstane sám.

Ale já jsem nejen cesta. Jsem také pravda. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych oznámil světu pravdu. Zjevují ti pravdu o Otci, ale zjevují ti pravdu i o tobě. Beze mne bys nikdy nevěděl, kdo jsi. Jen ode mne se dovídáš, že jsi můj bratr, jen já tě mohu ujistit, že můj Otec je i tvým Otcem a že jsi jeho milované dítě. Jako Otec miluje mne, i já miluji tebe. A jako já miluji tebe, tak tě miluje i můj Otec. Já a Otec jedno jsme, Otec je ve mně a já v Otci, a jako já jsem ve svém Otci, tak ty jsi ve mně a já v tobě. Přišel jsem, abychom i my byli jedno. Čeho by se mělo děsit tvé srdce? A já jsem nejen cesta a pravda, jsem také život. Přišel jsem za tebou, abys měl život a měl ho v hojnosti. Přijmi můj život. Kdo hledá svůj život, ztratí ho, ale kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne ho. Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bu-

de žít navěky. Tento můj chléb je mé tělo, které obětuji za život světa.

Věříš mi? To, co ode mne slyšíš, není ode mne, ale od Otce, který ve mně přebývá. Kdo věří ve mne, toho miluji a přebývá ve mně a já v něm. Pak bude činit skutky, které já činím, ano i větší skutky bude činit. Nemysli při tom jen na divy a zázraky. Největší skutek, který já činím, není vzkříšení Lazara, ale to, že jsem poslušný až k smrti a obětuji svůj život za život světa. Největší skutek, který já činím, je ten, že zjevuji světu svého Otce. Chceš dělat mé skutky se mnou a ve mně? Pros o to v mém jménu, a já je budu konat spolu s tebou tak, aby se tvé srdce nechvělo úzkostí. Pak bude tvé světlo svítit před lidmi, aby viděli na tobě mé skutky a velebili našeho Otce, který je v nebesích. Tak půjdeme spolu k Otci. Věříš mi?»

Pokloň se svému Pánu s hlubokou úctou a vděčností, že s tebou činí veliké věci, větší, než můžeš pochopit. Jestliže se tvé srdce chvělo úzkostí, bylo to jen proto, že ses ještě nepřipojil plnou vírou a bezvýhradně k Pánu, živému kameni. Nedívej se na něho očima nedůvěry, ale očima jeho Otce, neboť v jeho očích je vyvolený a vzácný, v něm nachází Otec své zalíbení. Spolu s ním a v něm i ty jsi živým kamenem, z jakých Duch buduje svatý Boží chrám.

Tobě, který věříš, to přináší nejvyšší čest, takže nebudeš zahanben, ani když svět šlape po tvé cti. Neboť všechno strádání, kterého se ti dostane, všechny potupy a urážky těch, kteří neuvěřili, se ti změní na vzácnou příležitost z popudu a v síle Ducha přinášet oběti Bohu Otci příjemné pro tvého Bratra Ježíše Krista, který je s tebou.

Čím více jsi jedno s Pánem, živým kamenem, základním nárožním kamenem, přes který klopytají ti, kteří ho zavrhlí, tím více i do tebe budou narážet, protože i ty budeš spolu s ním pro ně překážkou, přes kterou klopytají s nelibostí a odporem. Ale nic z toho už nemůže narušit tvou radost, neboť jsi v Pánu a u Pána, který je cesta, která vede k Otci, pravda, která osvobozuje, a život, který nikdy nepomine: nic ti tedy neschází. Tvá čest a tvá radost je v tom, že patříš k vyvolenému rodu, královskému kněžstvu, svatému lidu, který patří Bohu jako vlastnictví. Tato tvá víra je podivuhodné světlo, ke kterému tě Pán povolal ze tmy.

Hle, Pánovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo doufají v jeho milost, aby jejich duše vyrval ze smrti, aby jim zachoval život i v době hladu. Miluje spravedlnost a právo, země je plná jeho milosti. Radujte se, spravedliví, a oslavujte Hospodina.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Srov. resp. žalm 33

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 6,1-7

V těch dnech, když počet učedníků rostl, začali helénisté projevovat proti Hebrejům nespokojenost, že prý jejich vdovy jsou při každodenním podělování zanedbávány. Dvanáct apoštolů proto svolalo veškeré množství učedníků a řekli: „Nebýlo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol. My však se chceme nadále věnovat modlitbě a službě slova.“ Ten návrh se zalíbil celému shromáždění. Vyvolili tedy Štěpána, muže plného víry a Ducha Svatého, dále Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmena a Mikuláše, proselytu z Antiochie. Postavili je před apoštoly a oni na ně za modlitby vložili ruce. Boží slovo se šířilo stále více a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také velké množství kněží poslechlo a přijalo víru.

2. čtení - 1 Petr 2,4-9

Milovani! Přistupujte k Pánu, k živému kameni, který lidé sice odhodili, ale který je v Božích očích vyvolený a vzácný, a vy sami se staňte živými kameny pro duchovní chrám, svatým kněžstvím, které přináší duchovní oběti, Bohu příjemné skrze Ježíše Krista. V Písmu o tom stojí: „Hle, kladu na Sión kámen vyvolený a vzácný, kámen nárožní. Kdo v něj uvěří, jistě nebude zklamán.“ Vám tedy, protože věříte, přináší čest, ale těm, kdo nevěří, je to „kámen, který lidé při stavbě odhodili, ale právě on se stal kvádrem nárožním, kamenem, na který se naráží, balvanem, přes který se klopytá“. Narážejí na něj, protože odmítli přijmout víru. K tomu také byli určení. Vy však jste „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak veliké věci vykonal“ ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu.

Evangelium - Jan 14,1-12

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš

Dokončení na str. 14

Svatý Nimattulah Kassab Al Hardini

„Nejchytřejší je ten, kdo dokáže zachránit svou duši,“ bylo heslo Youssefa (Josefa) Kassaba Al Hardini. Tento svatý mnich se narodil v roce 1808 v Hardini, maronitské obci na severu Libanonu jako čtvrtý ze šesti dětí. Jeho otec se jmenoval Jiří a matka Maria, oba praktikující křesťané, kteří žili ze svých polností. Byli zámožní, nenápadní a ctnostní. Pokládali za svou povinnost dát dětem dobrou výchovu. Když se Josef učil katechismus, psal a mluvil arabsky a syrsky.

Velmi záhy pochopil, co to znamená být mnichem, učedníkem Kristovým, a žít podle evangelia. Ve dvaceti letech vstoupil do kláštera svatého Antonína do Svatém údolí Qozhaya.

Jeho den byl vyplněn modlitbou a čtením, studiem Bible a církevních Otců a manuální prací.

Řeholní roucho a jméno Nimattulah, tzn. „Boží milost“ přijal 14. listopadu 1830. Jeho pokroky na cestě k dokonalosti neznaly oddechu. Když složil věčné sliby, byl si vědom, že stát se mnichem znamená stát se skutečně svobodným. Jeho představení ho vyzvali, aby se připravoval na kněžství, což v maronitském mnišství není cílem samo o sobě. Z toho důvodu přesídlil do kláštera sv. Cyriána v Kfifane a tam studoval filosofii a teologii. U zkoušky obstál na výbornou a 25. prosince 1833 přijal kněžské svěcení. V řádu platilo pravidlo: Denní život mnicha je rozdělen mezi modlitbu a práci, na „ora et labora“. Proto se život Nimattulaha skládal z modlitby, manuální práce, výuky a péče o duše. Podobně jako v západní církvi modlil se denně nešpory, kompletář, noční matutinum, chvály, tercií, sextu a nonu.

Vrcholem každého dne byla však pro něho mše svatá, a jak sám říkal, skládala se ze dvou částí: jednou částí byla příprava na božskou slavnost a druhou bylo díkyvdání, přičemž nejlepší přípravou pro něho byla svatá zpověď.

Ve své cele spal na matraci z kozí srsti, položené na jakémsi podstavci z kamenů. Byl zde také krucifix, růženec, obraz Panny Marie a dvě knihy –

jedna o morální teologii a druhá o životě světce a dále kniha „Mariina sláva“ od sv. Alfonse Liguoriho. Tato místa, která jsou naplněna vzpomínkami, je možné dnes navštívit a naplníjí nás dojmy z hluboké mariánské úcty a žhavé lásky k Panně Marii, kterou Nimattulah uctíval jako Spoluvykupitelku lidstva.

Když vstupoval do cely nebo ji opouštěl, modlil se Anděl Páně. Postil se před každým mariánským svátkem a každou sobotu a celý měsíc máj, který byl Panně Marii zvláště zasvěcen. Když 8. prosince 1855, tři roky před jeho smrtí, bylo vyhlášeno dogma o Neposkvrněném početí, byla jeho radost dokonalá.

„Pracující kněz“

Když byl rolníkem v libanonských horách, pracoval na poli, aby uživil sebe a druhé. „V potu tváře budeš jíst svůj chléb.“ (Gn 3,19)

V klášteře Qozhaya to byla nejdříve práce v tiskárně, první vůbec se syrskými a arabskými znaky na celém Blízkém východě. Měl zde těžkou práci v knihvázně.

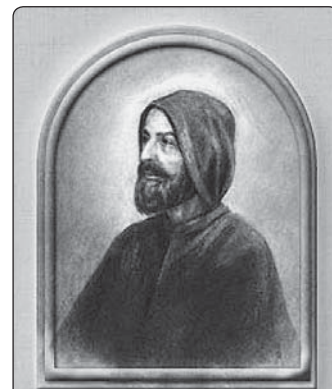
Pomáhal také na stavbách při rozšiřování kláštera, určitou dobu pracoval jako krejčí a šil klášterní hábity.

„Učitel“

Nejdříve vyučoval děti z různých společenských tříd. Předával jim své vědění a pečoval pozorně o každé jednotlivé dítě. Vypráví se, že když jednou vyučoval ve velmi nedbale postavené budově, pocítil najednou nebezpečí, že budova se zhroutí. Zvedl zrak i ruce vzhůru a zvolal: „Zadrž, Velebený!“ a zeď se zpevnila. Když děti opustily budovu, zřítěla se!

„Profesor teologie“

Stal se ředitelem semináře v Kfifane. Byl mužem vědy, klidný, trpělivý a s velmi jasnou řečí. Když se stal generálním asistentem řádu, vyžádal si od představeného povolení, aby směl poslat sedm svých spolubratří do semináře v Gharizu, který zde byl založen r. 1846, aby zde studovali vědy a západní jazyky a rozšířili tak obzor své teologické kultury. Je možno bez nadsázky říct, že tento světec byl průkopníkem

Sv. Nimattulah Kassab Al Hardini

kulturní renesance libanonského maronitského řádu.

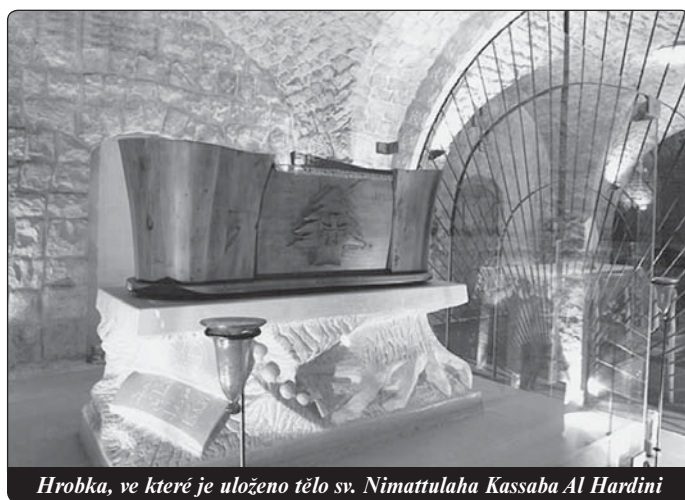
Byl velkým učitelem pro svatého Šarbela Machlúfa, onoho libanonského mnicha, kterého Pavel VI. prohlásil 9. října 1977 za svatého a který byl Nimattulahovým žákem v letech 1853–1858 v Kfifane.

„Generální asistent řádu“

I když nenáviděl pocty a hodnosti, nezůstaly úkony jeho pokory a dokonalosti skryty. Svatý stolec ho jmenoval třikrát generálním asistentem řádu. Přijal tento úřad z poslušnosti a vedl dále prostý a jednoduchý život mnicha.

„Pastýř duší“

Vzhledem k dokonalé podrobenosti jeho vůle byla mu svěřena v přísné poslušnosti, vyplývající ze slibů, péče o jednu farnost. Jako kněz se obětoval pro druhé. Jeho mše byly okamžiky opravdové radosti, všechna slova vyslovoval velmi zřetelně a dbal, aby slavnost byla v každém ohledu dokonalá. Byly to nesporně nejšťastnější chvíle jeho života, jak sám řekl, a probouzel přítom v srdcích ministrantů pocity víry a odevzdanosti, které předtím nikdy nepocítovali. „Mnich je ve svém klášteře králem ve svém paláci. Jeho říší je řád. Jeho armádou jsou spolubratři. Jeho slávou ctnosti, jeho korunou láska, jeho žezlem jeho čistota. Jeho vojskem poslušnost a modlitba. Jeho purpurový plášť spočívá v jeho pokoře a jeho sebezapření.“ (Pater Al Hardini)

Hrobka, ve které je uloženo tělo sv. Nimattulaha Kassaba Al Hardini

Když čteme jeho myšlenky, vidíme, že je to výjimečný mnich, ale také výjimečný člověk, neboť čím blíže jsme Bohu, tím blíže jsme člověku.

K tomu jen jeden příklad: Během generální kapituly přečetl apoštolský vizitátor několik přísných pokynů pro maronitské řády a požadoval rigorózní provedení. Pater Al Hardini se v nastalém tichu ujal slova a vyslovil několik námitek.

Biskup odpověděl: „Vy si zahalujete kapucí oči, a dovoluujete si mně odporovat?“

„Pane biskupe,“ odpověděl Pater Al Hardini zcela klidně, „v tom, co je dovoleno, nemáme být přísní. Chceme břemeno, které je uloženo svědomí mnichů, učinit lehčím a nikoliv těžším. Když se luk příliš napíná, praskne!“

A tak byl Al Hardini prohlášen 7. září 1989 za služebníka Božího a papež Jan Pavel II. ho 10. května 1998 zařadil do seznamu svatých.

„Milosti a zázračné události“

Ještě za svého života způsobil Al Hardini řadu zázraků, které Svätý stolec potvrdil 4. května 1926.

Očití svědkové potvrdili, že voda, kterou Pater požehnal, působila zázraky u křesťanů, muslimů i drúzů. Po jeho smrti 14. prosince 1858 se stalo mnoho zázraků. Se souhlasem představených byl otevřen jeho hrob, aby jeho tělesné ostatky byly pohřbeny na jiném místě. K velkému překvapení bylo konstatováno, že jeho tělo bylo neporušené, i když leželo ve vodě. Voda vydávala příjemnou vůni.

Pochovali ho na zvláštním místě v blízkosti kostela. Věřící si zde vyprosili mnoho uzdravení a milostí.

Pater Mansour Awad, garant procesu blahorečení, potvrdil, že v roce 1898, 1914, 1923, 1924 a 1927 viděl neporušené a suché tělo světce bez sebemenších změn.

Zázračné události jsou pečlivě registrovány a existují podobnosti mezi 19. a 20. stoletím.

Především jsou to pohnuté dějiny Libanonu, které P. Al Hardini zažil: vpád egyptských vojsk a Ibrahima Paši a zmatek, který v zemi způsobil. Zažil také válku mezi křesťany a drúzy, kterou vyvolaly zahraniční mocnosti, a konečně vyvražďování křesťanského národa mezi roky 1840 až 1860.

Jako muž Boží stál P. Hardini nade všemi těmito událostmi. Jeho postoj víry a naděje jako řeholníka a mnicha uprostřed bitevního pole byl základem obnovy jeho řádu. Tuto obnovu vedl s odvahou a radostí.

Je zde ještě další vztah k církevním dějinám. Jsou to společné rysy s blahoslaveným Janem Pavlem II.

Především je to jejich mariánská úcta, kterou každý z nich pojímal po svém. Na jedné stěně kláštera v Kfifane je obraz Panny Marie Bolestné, která také nese název Naše milá Pání Al Hardini.

Oba byli velkými ctiteli Eucharistie, která byla centrem jejich dne i celého života. Stejně tak jim byl vlastní dialog mezi rozumem a vírou, mezi přirozeným a nadpřirozeným.

Již prorok Ozeáš řekl: „Můj lid zajde, protože odmítá poznání.“ (Oz 4,6) Stále více se prohlubuje předěl mezi vírou a poznáním, mezi vírou a rozumem.

V životě svatosti, ke které jsme povoláni, naplňuje se slovo sv. Pavla: „Bůh si nás vyvolil, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce.“ (Ef 1,4) Oba světci na to svým způsobem ve své době odpověděli.

Maria heute 479/2011

Překlad -lš-

SVĚTOVÁ UNIE KATOLICKÉHO TISKU ZBAVENA UZNÁNÍ

Vatikán odňal v souladu s církevním právem Světové unii katolického tisku (UCIP) své uznání. Unie už nesmí používat titul katolická. Vatikán konstatoval, že unie nedodržuje příslušné statuty. Tím nemá být znehodnocena činnost katolických novinářů. Při posledním valném shromáždění unie nebyl přítomen ani její předseda a z 1000 členů bylo přítomno jen 14. Unie v důsledku toho odvolala svého dosavadního předsedu Sassmana.

AUSTRALSKÝ BISKUP ODVOLÁN

Papež Benedikt XVI. odvolal australského biskupa Williama Morrise. Důvodem je jeho veřejné popírání nauky církve a jiná zneužití. Morris vedl diecézi od roku 1993. Ve svém pastýřském listě prohlásil, že je připraven světit ženy na kněze a dovolit protestantským pastorům, aby slavili Eucharistii pro katolíky. V jeho diecézi koncelebrovali i laici a zpověď byla nahrazována generální absolucí.

PROFIL AMERICKÝCH SEMINARISTŮ

Typický kandidát kněžství v USA má v průměru 31 let, prožil katolické dětství a velmi si cení růžence a adorace před Nejsvětější svátostí. To je výsledek šetření v posledním ročníku seminaristů před svěcením. Statistika se týká 329 ze 480 kandidátů. Z nich 71 % bylo v dětství ministranty, 21 % se účastnilo Světového dne mládeže, 70 % kandidátů se před vstupem do semináře modlilo růžencem a 65 % se účastnilo adorací.

NEPŘÍSTOJNOST O VELIKONOCÍCH

Sekta „Boží dům“ vážně narušovala o Velikonocích bohoslužbu v domě v Mexico City. Vykřikovala do megafonů proticírkevní hesla a rozbila sochu Panny Marie Guadalupské, kterou s sebou přinesla. Takových incidentů bylo v posledních měsících 29. Rušitelé byli zadrženi, ale opět propuštěni, protože „nepoškodili církevní majetek“.

DEFINITIVNÍ MÍSTO PRO RAKEV BL. JANA PAVLA II.

Rakev s ostatky bl. Jana Pavla II. byla definitivně uložena v kapli svatého Šebestiána nedaleko Michelangelovy Piety na pravé straně baziliky svatého Petra. Místo pod oltářem uzavírá mramorová deska s nápisem „Beatus Ioannes Paulus PP. II.“

POŽÁR V BAZILICE

V bazilice Sacrada Familia v Barceloně vnikl nepozorovaně jeden z návštěvníků při prohlídce chrámu do sakristie a způsobil tam požár, který zničil bohoslužebná roucha. Asi 1500 návštěvníků muselo chrám opustit. Tři pracovníci a jeden návštěvník skončili v nemocnici s otravou kouřovými plyny. Policie pachatele zatkla. Motiv jeho činu není znám. Jedná se o staršího, dříve již trestaného muže. Bazilika se staví již od roku 1882 a dosud nebyla dokončena. Od roku 2005 je zapsána v UNESCO mezi díla světové kultury.

NADÁLE PROTI KATOLICKÉMU PANOVNÍKOVÍ

Anglikánští předáci mají obavy, aby ze smíšených manželství v královské rodině nedošlo k situaci, že by se nástupcem trůnu mohl stát katolík. Něco takového podle aktuálních norem není přípustné. Britský panovník totiž také jmenuje anglikánské biskupy. Kromě toho se poukazuje na skutečnost, že by hlava anglikánského společenství byla zavázána poslušností k papeži. „Act of Settlement“ z roku 1701 stanoví, že následovník trůnu ztrácí nárok na korunu, když je ve spojení s římskou církví, anebo vyznává papežskou víru či uzavře sňatek s papežencem.

Kath-net

Křesťanská modlitba (dokončení)

Nejllepší je ta modlitba, která obsahuje nejvíce lásky

IV. VYTRVALOST

Čtvrtým postojem modlitby je *vytrvalost*, ve které se musí projevat skutečná důvěra. Teprve ve vytrvalé modlitbě zažijeme, zda skutečně důvěřujeme.

1. Ne proto, že já chci

Když se dnes rychle modlím: „Pane Bože, prosím tě za tohoto nemocného“ – dnes! Zítřka už prosit nebudu, protože nemocný se stále ještě neuzdravil a já nevím, zda má moje modlitba nějakou cenu. To samozřejmě neříkám Bohu výslovně. Ale prostě se už nemodlím. Kdybych věřil, kdybych opravdu ze srdce důvěřoval (nikoliv z citu), pak bych svou vytrvalost projevil. Modlím se tak dlouho, až nemocný zemře. A i když zemře, vím, že moje modlitba byla vyslyšena. Byl uzdraven ve své duši a mohl přijmout smrt, což dříve nemohl – byl jsem tedy vyslyšen.

Bůh vyslyší každou prosbu. Toho si musíme být jednou provždy vědomi. Ale *nevyslyší mě vždy tak, jak já to chci*. Ale pozorujme přece, co přitom můžeme zažít. Nakonec zpozorujeme, že se u člověka, o kterého jde, nebo v situaci, která nám leží na srdci, něco událo. Něco se stalo jinak, než jsme si to představovali. Tak nakonec zjistíme, že Bůh nás vyslyšel. A budu se ptát, zda to nebylo to nejdůležitější, místo abych prostě konstatoval: „To, co jsem chtěl, se nestalo.“

šší a nejdůležitější, místo abych prostě konstatoval: „To, co jsem chtěl, se nestalo.“

2. Růst ve víře

Při tom zdánlivě dlouhém čekání na vyslyšení, které jsem musel vydržet, spočívá ona vlastnost vytrvalosti v modlitbě: Vytrvat až do konce, říká Písmo (srov. Mt 10,22; 1 Kor 13,7). Srdce se musí naučit vytrvalosti, čekat ve víře.

Vzpomeňme si, jak Pán nechal pohanskou ženu ze Sidonu běžet za sebou, a dokonce s ní nejednal pěkně, když prosila za uzdravení svého dítěte

a volala: „Uzdrav moji dceru!“ A On řekl: „Nepřišel jsem k pohánům, nýbrž jen k synům Izraele. Nemohu házet chléb psům.“ Ona odpověděla: „Ale i psi jdí z drobtů, které padají z páno-

va stolu.“ Ježíš tak zkoušel její víru a pro její víru jí mohl udělit dar uzdravení: „Ženo, veliká je tvoje víra!“ (srov. Mt 15,21–28)

Bůh nás v některých záležitostech nevslyší, protože nás miluje. Musíme se učit věřit a čekat, *až víra vzroste*, aby Bůh mohl jednat. Ale k tomu nedojde, když se nechci učit čekat, nýbrž se zastavím a přestanu se modlit, místo abych ve své prosbě vytrvale pokračoval.

3. Dorůst k Boží vůli

My máme vždy termíny, i pro Boha. Po určité době modlitby přestaneme a říkáme: „To už sta-

Charles de Foucauld

liš rychle – jako v telefonátu – a pak opět nic. Bůh mě nemůže vést, jako vedl sidonskou ženu, protože já nespolečně spolupracuji.

4. Více než si můžeme vyprosit

Ve vytrvalé modlitbě se často mění *obsah prosby*. Začnu najednou prosit jinak, než jsem prosil dosud. Může se stát, že začnu Bohu děkovat, že mě nevslyšel tak, jak jsem chtěl. Obsah mojí modlitby se náhle změní, protože cítím, že je to správné. A Já se změní v člověka, který důvěřuje Bohu, který vkládá svou vůli do jeho vůle, takže v ní formálně přebývá. Boží vůle se stává mou vlastní. S tím jsem na počátku své modlitby nepočítal.

Bůh činí více, než si můžeme vyprosit. Prosba je často také prosbou církve. Člověk zraje čekáním. Vidí vyprošované zcela jinak a činí ústupky od toho, co dříve chtěl a co si představoval. Snad dospěje jeho srdce jakoby samo od sebe do bodu, kde první prosbu zcela překoná, vzdá se jí a nevslyšení své prosby pokládá za hluboké, Boha nejdůstojnější vyslyšení. Kdo vytrval v prosbě o nějakou záležitost, může tyto procesy vnitřně prožít. Zkoumejme sami sebe, v kterých bodech jsme vytrvale vydrželi před Bohem.

V. ODEVZDANOST DO VŮLE BOŽÍ

Poslední základní postoj v modlitbě je *odevzdanost* do vůle Boží. Je to rozhodující vlastnost, základní předpoklad každé

PROTESTANTIZACE VE VELKÉM

Podle teologa Klausa Bergera němečtí teologové nepožadují od katolíků nic jiného, než aby se stali protestanty. Na mnoha místech je rozkol faktickou věcí. Ve farnosti, do které Berger patří, „koncelebrují“ katolíci a protestanti každých 14 dní.

2952 POKŘTĚNÝCH

O letošních Velikonocích přijalo ve Francii křest 2952 dospělých. Dvě třetiny z nich jsou mladší 35 let. V kurzech pro katechumeny je 8933 účastníků, mezi nimi i pokřtění, kteří se připravují na svaté přijímání a biřmování. Všichni jsou starší 18 let. Je to zpráva Francouzské biskupské konference.

Kath-net

čí.“ Takové jednání není správné. Vlastně musíme prosit, dokud neumřeme, a když ani pak nic nevidíme, musíme důvěřovat až za smrt: Moje modlitba nebyla marná, Bůh mě vyslyší. *Vytrvalostí v modlitbě se duše stává trpělivou a silnou*.

Stane se tvrdou vůči vlastní měkkosti a popudlivosti a proti sklonům stavět nároky. Stane se čistší, rozhodnější a nezištnější. Vstoupí do vůle Boží.

To se neděje rychle jedním úkonem vůle, *nýbrž delší vytrvalostí v prosbě vrůstáme do Boží vůle*. Často nedochází k růstu ani k vrůstání do Boží vůle tak, aby se „stala mým pokrmem“ (srov. Jan 4,34), protože já volám při-

modlitby: plně srozumění s Bohem, s jeho vůlí, s jeho konáním.

1. Žádná modlitba bez odevzdanosti

Bez odevzdanosti se nemohu správně modlit, budu vždy zklamán. Protože v takovém případě stavím sám sebe na Boží místo a Bůh je pro mě jen vykonavatelem *mé* vůle. Říkám mu ve svých modlitbách, co má dělat. A když to neudělá, trestám ho tím, že se přestanu modlit. Odevzdanost do Boží vůle žije z přesvědčení, že Bůh chce stokrát více blaha a blaha všech, mnohem lépe, než já mohu prosit. Zná mě hlouběji a skutečněji, než se znám sám. Mohu mu důvěřovat, mohu ho prosit. Mohu ho ustavičně prosit a čekat, že mě vyslyší, nebo změní mne či modlitbu. *Odevzdanost je základní předpoklad modlitby.*

Odevzdanost je výsledkem všeho toho, co bylo řečeno, protože by to byla divná úcta k Bohu, kdybychom ho chtěli k něčemu přinutit proti jeho dokonalé moudrosti, proti jeho božskému záměru. Znemožnilo by to pravou *chválu*. Jak bych mohl velebit Boha, kdybych nebyl srozuměn s jeho vůlí? To je nemožné. Proto mnohé z toho, co nazýváme chválou, jsou jenom krásné písně a pouhá slova. Nemůže být nijaká chvála tam, kde svou vůlí stavím nad vůlí toho, koho velebím. Anebo jak bych mohl doopravdy *děkovat*, kdybych nebyl srozuměn s vůlí toho, komu děkuji, nebo s darem, který jsem od něho přijal? Jak bych mohl děkovat, když nejsem zajedno s jeho vůlí?

2. Léčba sebelásky

Všechna modlitba je konec konců *sjednocení mé vůle s vůlí Boží*. V tomto zápase s Bohem odhalujeme až do nejvyšších forem zahalenou sebelásku: egoismus, sebelásku v negativním, nikoliv v pozitivním smyslu. Tento egoismus, jeho vnitřní pýcha, to je také kořen jedu, který musí být očištěn až do nejvyšší mystiky.

V tom spočívá celý proces, kterým v modlitbě procházíme. To zjišťujeme především, když v modlitbě revoltujeme, protože modlitba není taková, jak bychom ji rádi měli. „Milý Bože, tak si to nepředstavuji! – Snad bude lepší, když se budu méně modlit.“ Zvedá se vlastní Já a nejde už o Boha, nýbrž jen o mne. Neptám se: „Co, Bože, vlastně chceš?“, nýbrž: „Co mi to přinese?“ To zakoušíme již na začátku modlitby. Bohu jde od počátku o to, aby mi odhalil moje egoistické překážky. Tento proces nepřestává, ale prohlubuje se, čím více se mi Bůh zjevuje.

3. Bůh se nevnučuje

To bylo několik myšlenek, co říká Ježíš o modlitbě a jak se On modlí. Ježíš je můj vzor, který je pro mě závazný. Každý to může sám studovat z Písma svatého. Stejně tak postoje v modlitbě: Bylo by dobré napsat je jako hesla na papír a před modlitbou se zkoumat, zda jsme usebrání, zda je probuzená úcta, zda je živá zbožnost, zda jsme připraveni zůstat vytrvale věrní v odevzdanosti.

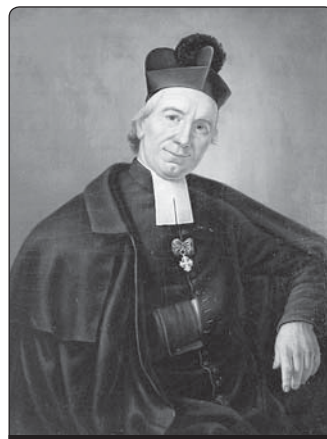
My lidé jsme velmi proměnliví. Některé věci, které nás náhle zasáhnou do srdce, jsou později zapomenuty, ačkoliv se předtím zdály tak důležité. Ale my někdy přelétáme jako motýl z květu na květ. Všude něco ochutnáme a nakonec se divíme, že jsme se tím nijak nenasytili. Mnohem důležitější by bylo zůstat u jednoho bodu a v tom růst. Zamysleme se, jak často jsme byli Bohem zasaženi. A jak dlouho to vydrželo? Víme vůbec aspoň, co to bylo? *Bůh se nevnučuje!* To je důležitý bod v modlitbě, v každém duchovním konání. Bůh má větší úctu před mojí svobodou než já sám. Podívejme se na věci, které nás potkaly. Napišme si to. Zkoumejme svůj život stále v tom, v čem nás Bůh oslovil, až se uskutečnily. Pak může nastoupit další krok.

*Dienst am Glauben 2/2011
Překlad -lš-*

Vyslankyně Prozřetelnosti

Svatý Cottolengo opustil jednoho dne v roce 1837 v 11 hodin dopoledne svůj „Malý dům Božské Prozřetelnosti“ a vrátil se za půl hodiny zcela bledý a sklíčený.

Když ho vrátaná sestra Gabriela viděla tak brzy zpět a tak zničeného, zeptala se, co ho trá-

Sv. Josef Benedikt Cottolengo

pí a zda nepotřebuje nějakou pomoc. „Ne,“ odpověděl, „chtěl bych si jen chvíli odpočinout a nebýt od nikoho vyrušován.“ Sestra mu přesto přinesla prostředek na posílení srdce a vrátila se na své místo.

Brzy nato přišla neznámá žena a prosila, zda by mohla mluvit s P. Cottolengem. Nádherným a něžným hlasem řekla, že otce vůbec nechce vyrušovat, ale že její návštěva by mu byla jistě velmi příjemná, a prosila, aby jí i přes jeho zákaz ohlásila.

Sestra užasla nad jejími slovy, a když k ní pozvedla svůj pohled, spatřila v jejích očích něco tak majestátního a zářícího, že ji pojal úžas a úcta a neodvážila se návštěvnici odporovat. Ihned zašla za P. Cottolengem a popsala mu udivující bytost oné ženy. Sotva stanula před ním, začala ho těšit v jeho náhlé bolesti. Povzbuzovala ho, aby vždy důvěřoval v Boží Prozřetelnost a darovala mu prsten se vzácným kamenem: „Ten poslouží k zaplacení části vašich dluhů. Zbytek bude uhrazen z jiných prostředků.“ Ještě jednou ho povzbudila a odešla.

Sestra Gabriela se snažila zjistit, kdo byla tato žena, ale pojala ji taková úcta, že se už neodvážila pohledět jí do tváře. Protože však něco zjistit si přála, šla znovu za P. Cottolengem a našla ho ve velmi dobré náladě a veselého.

„Otče, kdo byla ta majestátní paní?“

Světec odpověděl: „Ta paní nepřišla zdola, jak si snad myslíte, ale shora. Byla to svatá Panna Maria.“ Pak jí vyprávěl o svém neštěstí, které bylo důvodem jeho rychlého návratu a skleslosti. Jeden jeho věřící ho na ulici srazil a těžce pohaněl.

Mgr. Constans: Das Leben des Heiligen Josef-Benedikt Cottolengo. S. 293, 1981.

Překlad -lš-

ROZVOD Z POLITICKÝCH DŮVODŮ

Guatemalští biskupové kritizují politicky motivovaný rozvod prezidenta Alvara Coloma. Protože ústava zapovídá úřadujícímu prezidentu a jeho příbuzným kandidovat v nastávajících prezidentských volbách, chce prezident umožnit rozvodem kandidaturu své nynější manželce, aby mohla pokračovat v jeho politice. Rozvod vedl k široké diskusi o instituci manželství.

ZA ZÁKAZ POTRATŮ

Na žádosti o úplný zákaz potratů v Polsku je registrováno již 500 000 podpisů. Je to pětinasobek požadovaného počtu, aby poslanci museli projednat příslušný návrh zákona. Každoročně se v Polsku uskuteční kolem 500 potratů. Ve většině případů se jedná o poškozené plody.

Kath-net

I ve vězení mi v srdci zůstala láska

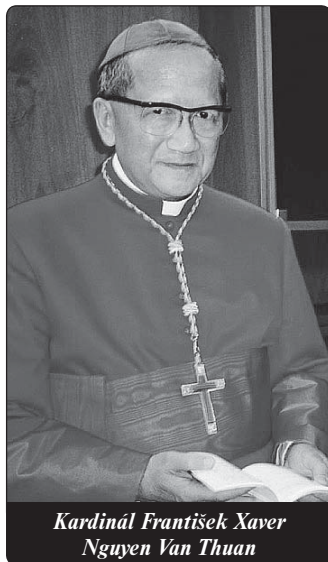
Závěr svědectví vietnamského mučedníka,
kardinála Františka Xavera Nguyen Van Thuana (dokončení)

Jiný byl druh modlitby ve vězení. Myslel jsem na to, jak dodržet dobu modlitby, když jsem neměl ani jednu knihu a byl jsem zcela vyčerpan. Nemohl jsem se ani duševně soustředit. Tu jsem zvolil jedno téma: „Žít závět Kristovu.“ To měla být moje modlitba ve vězení: Žít závět Kristovu. Když děláme závět, zanecháváme něco tomu, koho milujeme.

On mi odkázal své slovo v Písmu svatém. Zanechal mi svoji Matku. Zanechal mi svá přikázání, z nichž hlavní je přikázání lásky. Zanechal mi svůj pokoj, jak řekl. Zanechal mi svou církev. A zanechal mi svoje Tělo a svou Krev. Zanechal mi své kněžství. A to probouzí díkůvzdání. Pokaždé, když se modlím, postučí, abych si řekl: „Žij Kristovu závět“, abych cítil všechny dary, které mi Kristus zanechal.

Co by chtěl člověk od závěti? Jmenuje v ní také nějaká svá přání. Největším Ježíšovým přáním je, abychom se navzájem milovali. Je to láska až k jednotě. A jak dojdou k tomu, abych miloval druhé tak jako Ježíš? To není možné. Ale k tomu, abychom milovali jako Ježíš, musíme milovat skrze Ducha Svatého. Bez Ducha Svatého se nám nikdy nepodaří milovat tak, jak mě Ježíš miloval. Milovat až k dosažení jednoty. Být jedno s druhým. Nejen druhému něco dát, nejen nějaké city, mít s ním nějaké nápady, ale cítit jeho radosti tak, jako by to byly moje radosti, cítit jeho bolest, jako by to byla moje bolest, jeho smutky, jeho izolace, jako by to byly moje vlastní.

Co si Ježíš ještě přeje? Přeje si, abych svůj život trávil jako misionář. „Misijní duch“ Církve musí být v srdci kněze, biskupa, protože Ježíš řekl: „Jděte a učte, jděte a buďte mými svědky až na kraj světa.“

Kardinál František Xaver
Nguyen Van Thuan

Co si Ježíš ještě přeje? Chce, abychom následovali jeho příklad v odpouštění, v bliženské lásce a především v milosrdenství, s jakým svým apoštolům umýval nohy a odpouštěl na kříži svým nepřátelům.

Ve svém milosrdenství, ve svém životě vždy říkal: „Dnes.“ Nečekal až na zítřek, ale když ho kající lotr prosil: „Rozpomeň

se na mě, až přijdeš do svého království,“ Ježíš mu řekl: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“ Nedal mu nějaké třicetidenní pokání, aby získal plnomocný odpustek, nikoliv, řekl mu: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“

Tuto lásku a milosrdenství nám Ježíš odkázal a chtěl, abychom jednali tak jako On. Chtěl mít církev svědkyni, církev chudých, evangelium lásky. A to všechno je modlitba, prožívaná v lásce. A tak mohu svému trýzniteli vždy vycházet vstříc v lásce. Miluji Pána a stále ho prosím, aby mi dal milovat.

Když ve vězení uvažuji, co mohu dělat, když je všechno ztraceno! A pak se znovu useberu a řeknu si: Stále máš ještě něco, máš Boha ve svém srdci. A Bůh je láska. Zbývá ti ještě láska v tvém srdci.“

Nemůžeš nic dělat, můžeš však milovat. A tak nedělám nic jiného, než že miluji policisty, kteří mě hlídají. Jsou velmi distancovaní, jsou ke mně vel-

mi chladní. Jsou velmi podezřívaví. Ale já je miluji. To je moje každodenní modlitba. Abychom milovali, musíme přinášet oběti. Pak se stanou takřka mými přáteli a prosí mě, abych je učil cizím řečem. Ptají se mě: „Vy nás máte rád?“ Odpovídám: „Ano, miluji vás.“ „A proč?“ „Protože Ježíš mě učí, abych vás miloval.“ „Ale vy nás nemáte v nenávisti za zlo, které jsme vám způsobili?“ „Ne, miluji vás, i kdybyste mě chtěli zabít, miluji vás. Protože kdybych vás nemiloval, nebyl bych hoden nazývat se křesťan.“ Kristův učedník musí milovat.

Kardinál František Xaver
Nguyen Van Thuan s papežem
bl. Janem Pavlem II.

A modlitba pokračuje... Jsou okamžiky, kdy jsem frustrován, jsem zoufalý, cítím se všemi opuštěný. Pak je to modlitba Ježíše na kříži, modlitba ukřižovaného a opuštěného Ježíše.

Co znamená život, jako život Pána po třiceti letech působení a zázraků? Musí umřít na kříži. V očích světa je to ztracený život. Prohrál svůj boj. Už nemůže, nemůže ani učit, ani kázat, ani udělovat svátosti, ani působit zázraky. Je dokonale nepohyblivý. Působí mu bolest, když se sebedméně pohne. Ale miluje svého Otce. Miluje své nepřátele. V očích světa jsou chvíle, kdy je Ježíš na kříži, neužitečné chvíle života. V očích víry, v modlitbě dokonal Ježíš na kříži ten nejužitečnější čin svého života, slavil na kříži svou jedinou mši. Na kříži nedělá nic, ale udělal něco velikého: zachránil svět.

Když tedy jsme kvůli nemooci, kvůli věku, kvůli okolnostem, které nám Bůh posílá, nepohybiví, jsme zcela bez vnější akti-

Anglikánský kněz katolíkem

Anglikánský duchovní Ian Hellyer z oblasti Dartmoor konvertoval ke katolické církvi. „Jsem si jist, že je to Boží volání, a nikdo mě nepřesvědčí, že tomu tak není.“ Pravděpodobně se stane katolickým knězem v novém personálním ordinariátu.

Ian Hellyer má 45 let a je otcem osmi dětí. O Květné neděli složil svůj anglikánský úřad. Jeho žena čeká právě deváté dítě, stala se katoličkou již dříve a byla kmotrou při biřmování na Zelený čtvrtek.

Pro konverzitu znamená tento krok značné finanční riziko. Momentálně je nezaměstnaný. Rodina dostává státní podporu. „Anglikánská obec, kterou opouštím, uspořádala sbírku a předala mi značný obnos. Také jiní lidé byli vůči mně velkorysí.“

Hellyer byl vysvěcen v roce 1995. Nejdříve souhlasil se svěcením žen, změnil však svůj názor v roce 2001, kdy se zabýval tradicí a římskokatolickou církví. Od té doby se cítil být „na cestě k většímu společenství katolické církve“. Apoštolská konstituce „Anglicanorum coetibus“ mu potvrdila, že „to je to, kde ho Bůh chce mít“. Doufá, že nový ordinariát bude skutečně součástí nové evangelizace země.

Kath-net

vity. Když však zůstaneme spojeni s ukřižovaným, opuštěným Ježíšem, naplňujeme nejdůležitější čin našeho života, protože ve spojení s ním zachraňujeme svět.

* * *

J-L. B: *Eminence, jednu otázku jménem vězňů. Jsou zde vězni, protože je potrestal zákon. Může to být kvůli zločinům, krádežím vraždám, násilnostem, a mohou vám říct: „Já trpím ve svém vězení a tento trest jsem si svým způsobem zasloužil. Myslíte si, že můj život může mít nějakou výkupnou cenu? Myslíte, že mohu milovat a že to má v Božích očích nějakou cenu pro výstavbu světa? Vy sám jste byl nevinen!“*

Mons. NVT: Každý lidský život má svou cenu. Ježíš nesoudí jako lidé. Ale Bůh je velmi slabý, něco mu schází... Myslím, že Bůh nemá paměť, protože všechno zapomíná. Když vidí ženu, kterou chtěli kamenovat kvůli nevěře, Ježíš se jí na to neptá. Dá jí jen jednu otázku: „Nikdo tě neodsoudil? Ani já tě neodsoudím!“ Náš život má spásnou cenu, když je spojený s Ježíšem. Náš život jako vězňů má svou cenu, když je spojen s Ježíšem. Můžete udělat mnoho, protože to děláte s Ježíšem. Dnešek není dneškem včerejška. Můj bratr není dnes to, co byl včera. Včera byl možná hříšník, možná dokonce zločinec. Ale dnes lituje skrze Boží milost. Obrátil se: Ježíš na všechno zapomněl. Nemohu ho odsuzovat. Dnes stojí před Bohem: je čistý, protože je omyt Kristovou krví. A můj dnešní bratr není bratrem včerejška. Změnil se v milosrdné Boží lásce. Zítra bude možná lepší než já, když zůstane věrný. Je třeba myslet také na něco jiného: Každý světec má svou minulost – snad minulost jako hříšník – a každý hříšník má svou budoucnost jako světec.

J-L. B: *Pane kardinále, během svého vězení jste nemohl přijímat svátost smíření. Zmizela vaše zkušenost viny, vaší viny, nebo*

UČIŇ MÉ SRDCE JAKO LILII PRO JEŽÍŠE, KTERÝ MÁ PŘIJÍT

Ó Panno, něžná Matko, pro Ježíše, který má přijít, učiň mé srdce na chvilku bílým a čistým jako lilii. Pro něho, moje Matko, učiň čistou a pokornou celou mou bytost.

Když jsou moje bolesti strašně velké, myslím na to, že mi milý Bůh dává trpět ve své dobrotě a v míře, jakou mě miluje. To mi umožňuje být vždy přívětivá a cítit hluboký mír.

Žiji pro Ježíše, sjednocena s Ježíšem. To, oč prosím, je, abych umřela v jeho lásce.

Lidi to udivuje, když jim řeknu, že žiji, abych umírala, že smrt je velká myšlenka, smysl mého života.

Smrt je milost všech milostí a je to korunovace našeho křesťanského života. To není konec, jak si mnozí bohužel myslí, nýbrž vstup do nového života.

„Ježíš Kristus je můj život.“ Umřít je velký zisk, neboť výsledkem smrti je překročení temného stínu, který mi zakrývá tento klaněnýhodný zázrak.

Všechno je pomíjející, jen Bůh a duše jsou nesmrtelné.

Marta Robinová, Journal intime, 3. ledna 1930

jste ji naopak veden svou modlitbou, odhalil, jak velice jste spojen s vinou světa?

NVT: Můj život ve vězení byl velmi tvrdý. Byl jsem devět let v izolaci a byl jsem zcela sám, izolován. To není lehké, nýbrž nabízí to vše, aby se člověk zbláznil, aby ztratil hlavu, když je v prázdnotě, když nemůže nic

dělat, nemůže číst noviny, nemá žádné knihy. Pak zůstává modlitba. Někdy je tato modlitba těžká, protože člověk cítí, jak je křehký. Bůh nám dává zakoušet celou naši tělesnou, rozumovou i duševní slabost. A právě v takovém okamžiku se má člověk modlit, svým prostým způsobem se modlit. „Když se chceš mod-

VÍRA MÉHO OTCE ZPŮSOBILA ZÁZRAK

Jeden bratr řádu maristů podává toto svědectví:

Když mi byly dva roky, pomohla mi Panna Maria. Ležel jsem ochrnutý ve své kolébce a každá změna polohy vyvolávala můj bolestný pláč a hlasité sténání. Plakal jsem nejvíce v noci, když všichni spali, a to bylo pro rodiče a sourozence velmi nepříjemné.

Jednou v noci to můj otec již nevydržel, vstal rozhodně a beze slova šel do stáje, osedlal koně a odjel. Nikomu nic neřekl. Podle vyprávění mé matky si tehdy můj otec vzal koženou bundu, nasedl na koně a odjel na koni ke svatyni Panny Marie, která byla na severu naší provincie. Zaklepal na dveře fary a požádal o klíč od kostela a o lucernu. Konec postavil do stáje a šel pěšky a bos jeden kilometr ke svatyni. Když tam přišel, vykonal své modlitby a složil slib svaté Panně. Potom se vrátil na faru, obul své boty, vrátil klíč a lucernu. Farář mu nabídl, aby zůstal na faře až do rána, ale otec poděkoval, nasedl na koně a vydal se na zpáteční cestu.

Bylo asi sedm hodin ráno, když přišel domů. Přivázal koně k mříži okna od kuchyně a spěchal ke kolébce svého syna. Spatřil mě, jak stojím u stěny, a propukl v pláč. Jeho syn už neplakal. Uzdravil se a do domu se vrátil pokoj. Tato událost měla pro mě velký význam. Matka Boží mě nadále chránila v mých nerozhodnostech i ve všech okamžicích mého života.

Mariánská sbírka bratří maristů, 1986

lit, jdi do své komůrky, zavři dveře a modli se ke svému Otci.“ Ježíš nám dává zakusit celé naše božské dětství. A když ho apoštolové prosili – nauč nás modlit se, naučil je Otče náš.

Když jsem byl ve vězení, byly okamžiky, ve kterých jsem se nemohl modlit a říkal jsem jen některá slova, jako: „Je to za život, Abba, Otče.“ To stačí, protože žádnou delší modlitbu jsem nebyl schopen vykonat, jen říct Ave Maria a udělal jsem to snad tisíckrát za den. Myslel jsem na to, že to vše vkládám do rukou Panny Marie. A nebeská Matka to rozdělí všechno mým věřícím, mé diecézi. A já jsem všechna Ave Maria vložil do rukou Panny Marie.

V modlitbě a v samotě dává mi Bůh vidět všechnu moji slabost a cítit se solidárním se všemi hříchy mého lidu a hříchy světa. Protože kněz má na svých bedrech a ve svém srdci kvůli svým vlastním hříchům a kvůli hříchům svého lidu nést každodenní obrácení, aby miloval a litoval.

J-L. B: *Myslím, že komunisté jednou odhalí, jak jim bylo před Bohem osobně odpuštěno kvůli vašim modlitbám.*

NVT: Ano, já rád používám slovo „zapomenout“, „odpustit“... Snad to jednou nebude zapomenutí. Člověk odpouští, ale nezapomíná. Někde v Itálii je místo, kde nacisté vyvraždili obyvatelstvo a na kameni je nápis: *Odpustit, ale nezapomenout.* Pro mne musí jít křesťanská bliženská láska v Ježíšově lásce k odpuštění až k zapomenutí. Jako by to ti druzí nikdy ani neudělali. A to je zcela nové.

* * *

Diecézní proces blahorečení kardinála Nguyen Van Thuana, který zemřel v roce 2002 ve věku 74 let, byl zahájen v Lateránu 22. října 2010.

*Z Maria heute 479/17
Odpovědi zaznamenal
Jean-Louis Barré
Přeložil Iš-*

K výstavbě katedrály Matky všech národů

Pochválen buď Ježíš Kristus! Drazí dobrodinci a přátelé sdružení „Výstavba katedrály Panny Marie Fatimské – Matky všech národů“, milí bratři a sestry!

Interiér a detail hlavního oltáře nové katedrály v Karagandě

Rok 2011 nás přivede, jak věřím, k dokončení katedrály v Karagandě. V minulém prosinci navštívil naši katedrálu v Karagandě Jeho Eminence kardinál Tarcisio Bertone, kardinál sekretář papeže Benedikta XVI. v doprovodu biskupů, kněží a vysokých vládních představitelů Kazachstánu. Při vstupu hostů do katedrály zazněla z nových varhan píseň „Christus vincit“.

Nová katedrála v Karagandě

Venku byl zářivý zimní den. Kardinál i jeho doprovod byli zjevně dojata krásou tohoto Božeho domu. Poté, co již prezident Kazachstánu pozval do země Svatého otce, vyslovila toto pozvání také místní správa v Karagandě. Zatím nevíme o papežské návštěvě nic konkrétního, je nutno projednat ještě několik otázek diplomatického charakteru, pak dostaneme konečné rozhodnutí od apoštolského nuncia v Kazachstánu.

Další událostí je jmenování nového biskupa v Karagandě. Je jím biskup Kaleta, který byl apoštolským administrátorem v Atyrau u Kaspického moře. Pochází z Polska a studoval

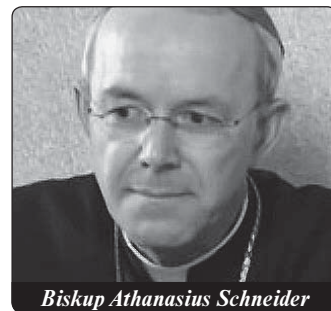
v Innsbrucku. Přeji mu Boží požehnání pro jeho novou biskupskou službu. Ať ho chrání Panna Maria! Já jsem byl jmenován světicím biskupem diecéze Svaté Panny Marie v Astaně, hlavním městě Kazachstánu.

Jsem připraven v dohodě s novým biskupem až do dokončení katedrály být k dispozici jako poradce a pomocník. Vnitřní zařízení je již z velké části instalováno, resp. připraveno k instalaci, a to si ještě vyžádá značné částky. Jde o vnější výzdobu varhan dřevěnými reliéfy, které představují jednotlivé svátosti, dva velké hlavní portály, každý ze šesti bronzových reliéfů s výjevy ze Starého a Nového zákona, zádveři vstupu, umělecká kovářská výzdoba vstupní části pod sloupy varhanního kůru. Zhotoveny jsou kostelní lavice, mřížka s klekátky k svatému přijímání, biskupské křeslo a baldachýn pro sochu Matky Boží. Před krátkou dobou jsme dostali jako dar z USA novogotickou křížovou cestu v nádherných barevných reliéfech, které odpovídají stylu postav apoštolů na hlavním oltáři.

Zbývá ještě položení granitových dlaždic v kryptě, v sakristii a na všechna schodiště, dokon-

čení velkého hlavního schodiště, velké ohrady a kanalizace. Proto bych chtěl opět požádat o podporu, abychom mohli tento stavební proces zdárně dokončit.

Ke stavbě velkých děl jsou potřebné oběti, a to velké oběti. To je Kristův zákon, zákon našeho vykoupení. I náš Spasitel nás vykoupil svou pokorou a sebeobětí na kříži. Neučinil tak z přinucení, ale ze své svobodné lásky. Proto v našem životě i v církvi zůstanou jako trvalá jen ta díla, která budou přinášet duchovní plody v duchu Ježíše Krista, v duchu oběti, pokory a lásky. To je také pravý duch Mariin a to by měl být duch nás všech, jejich dětí a ctitelů.

Biskup Athanasius Schneider

S velkou vírou a nadějí vkládáme dokončení tohoto Božeho díla, katedrály Panny Marie Fatimské, Matky všech národů, do všemohoucích Božích rukou a do Srdce Přímluvkyně, Panny Marie. Vám všem, kteří toto dílo podporujete obětmi, dary a modlitbou, věčné Pán Bůh zaplatí!

S radostným pozdravem v Ježíši a Marii Vám žehná

Váš + Athanasius Schneider,
generální vikář a diecézní administrátor v Karagandě

Hlavní oltář nové katedrály v Karagandě

Před oltářem

Maria je lodyha, Ježíš je květ

Maria je rostlina ... Ježíš je nejsladší plod, který nás sytí ve svatém přijímání; Maria je lodyha, Ježíš je květ, ale z jakého důvodu je Maria rostlina a lodyha tak vzácná, že zasloužila dát nám Vůni všech vůní a Plod všech plodů?

Protože byla živým Křížem a musela zplodit Lilií potřísněnou krví v neposkvřněném Ježíši!

Kříž vždy plodí čistotu, proto Maria, Královna bolesti, Vládkyně mučedníků, co jiného by mohla zplodit než Ježíše, čistotu samu?

Ó Maria, celá čistá, celá svatá a bez nejmenší poskvrny! Dej mi čistotu, oheň, světlo nebeské vůně, abych mohla milovat Toho, který je láska. Přišla jsem sem přilákána touhou po jeho božských vůních.

Ó mystická Růže, dej, aby moje duše je vdechovala, opácela se vůněmi ctností, které šíří ve své Svátosti.

Ty jsi živila ze stejné podstaty tohoto Ježíše, který mi každé ráno dává *svůj život, který jsi mu dala Ty*.

Každou kapku jeho krve jsi mu dala Ty, aby byla moje.

Svým panenským mlékem jsi ho krmila, aby pak umřel na Kříži a otevřel mi nebe!

Tobě vděčím, Matko, za štěstí, které prožívám, když o Něm rozjímám.

Od Tebe měl světlo ve svých očích, zabarvení svých tváří, jeho tělo je z tvého neposkvřněného těla a jeho srdce z tvého, aby ho pak probodly moje nevědeckosti!

Nebeská Paní, Ty jsi mi dala mého Ježíše, vtělené Slovo, o němž dnes rozjímám, uchválena jeho láskou.

On ve své slávě nemohl mít slzy, aby plakal, a přišel, ó bož-

ská dobrota, aby je vzal z tvých očí...

Neměl krev, aby mě vykoupil, a stal se člověkem v tvém nejčistším lůně a vzal ji z tvých žil. Neměl tělo, aby mohl být trýzněn, a čekal, až tvé rty pronesou: *Hle, jsem služebnice Páně* (Lk 1,38), aby je vytvořil z tvého těla.

Bez Tebe, Maria, bych neměla ani Eucharistii, ani svatostánek, nevlastnila bych Ježíše, požehnaný plod tvého lůna, abych se Mu klaněla a napodobovala Ho tím, že se křížuji.

Jak se odvděčím za tak velkou přízeň?

Tím, že budu napodobovat tvé skryté ctnosti, svatá Panno, čistotu tvé duše, že učiním svou duši průzračnou pokáním a křížem.

Chci být čistá jako Ty a obět jako On; chci Mu zasvětit své lásky a utíkat se k Němu ve svých bolestech!

Žádám Tě o milost, abys ode mne nevzdalovala kříž, abys mě s ním ztotožnila a dovedla mě i přes mou ubohost a bídu k Němu a přinášela mi každý den tento plod, tohoto Ježíše do mé náruče, toto hořící Srdce, aby mě zapálilo, abych hořela, aby mě nenechal sklánět se k zemi, aby mě držel svými trny a osvěcoval svým světlem.

Dovol mi sebrat z tvého stébela čistý Květ údolí... dej mi utrhnout z rozkošného stromu Plod, který neseš ve své náruči: toužím Ho ochutnat, požívat a přitisknout ke své ledové duši, aby ji svým dotekem roztavil a já abych žila jen láskou k Němu a milovala Ho stále více až do posledního okamžiku svého života. Amen.

Conchita Armida

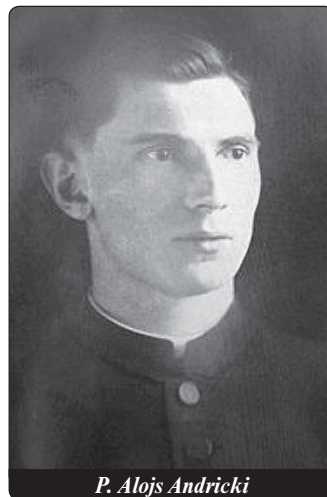
Před oltářem. Adorace č. 77

Překlad -lš-

Svatý patron pro Lužické Srby

V nedaleké Lužici tvořili Lužičtí Srbové ještě v 16. století více než 80 % obyvatelstva. Po tisícileté germanizaci jich přežívá asi 60 000. Je obdivuhodné, že v zemi, kde od roku 1870 bylo zakázáno srbské vyučování, srbské bohoslužby i sňatky a pro-

P. Alojs Andricki

nesení srbského slova ve škole bylo přísně trestáno, se ještě tisíce lidí hlásí k srbským kořenům své identity.

K záchraně nám blízkého národa může pomáhat mocný přímluvce v nebi. Zcela mimo pozornost sdělovacích prostředků byl 2. července 1998 v Rožantu zahájen proces blahověčení Alojse Andrického drážďanským biskupem J. Reinertem.

Katoličtí Lužičtí Srbové jsou příkladem také pevné katolické víry, dnes tak vzácné. Malý slovanský národ měl své nejvýznamnější zástupce právě z řad katolických duchovních. Největším jejich básníkem byl P. Jakub Bert Čišinski a k němu se druzí později P. Józef Nowak, kněz, redaktor a básník.

Budyšín

Oddaností víře vyniká rodina Andrických. Předčasně zesnulý P. Miklawš Andricki (1908) vynikal horoucí láskou k těžce zkušnému národu. V Radworu se v rodině uvědomělého učitele r. 1914 narodil Alojs Andricki. Z šesti dětí všichni čtyři synové šli do semináře. Jeden padl jako příslušník wehrmachtu, ostatní tři se stali kněžími. Alojs již jako student teologie redigoval časopis Serbski student a těšil se mezi mládeží velké oblibě. Primici slavil 6. srpna 1939 v Radworu. Pro svůj zjevný odpor k represím, k nimž patřilo i veřejné pálení knih za nucené účasti dětí, byl koncem roku 1941 zatčen a umístěn spolu s dalšími duchovními v koncentračním táboře v Dachau. Působil zde jako kněz, šířil dobrou náladu a ošetřoval nemocné. Nakazil se přitom tyfem a 3. února 1943 byl zabit smrtící injekcí.

Srbská škola

Katoličtí Lužičtí Srbové se posvěcením pomníku sv. Cyrila a Metoděje přihlásili ke křesťanskému společenství evropských národů a vytrvalou modlitbou dosáhli toho, že papež Benedikt XVI. prohlásil Alojse Andrického za mučedníka. Dne 13. června 2011 bude první lužickosrbský budoucí světec v Drážďanech slavnostně blahoslaven.

Na násilně uzavřené lužickosrbské škole v Chrosčicích umístili Srbové nápis: „Zo budžemy to daj Bóh. A my zo smy“ – což volně přeloženo znamená: „Za svou budoucnost prosíme Boha. Přes všechnu nepřízeň jsme vytrvali!“

ŠKOLA MODLITBY - pokračování ze str. 2

Např. velký filosof Platon uvádí modlitbu svého učitele Sokrata, pokládaného oprávněně za jednoho ze zakladatelů západního myšlení. Modlil se takto: „Učíníte, ať jsem krásný uvnitř. Abych pokládal za bohatého toho, kdo je moudrý a kdo má jen tolik peněz, kolik si jich může vzít a nosit mudrc.“ (*Opere I. Fedro 279c*, it. překl. P. Pucci, Bari 1966) Chtěl by být především vnitřně krásný a moudrý, nikoliv bohatý na peníze.

V oněch vynikajících veledi-lech literatury všech dob, jakými jsou řecké tragédie, které se ještě dnes po dvaceti stoletích čtou, meditují a inscenují, jsou obsaženy modlitby, které vyjadřují touhu poznat Boha a klanět se jeho majestátu. Jedna z nich přednáší toto: „Oporo země, která máš sídlo nad zemí, ať jsi kdokoli, nesnadná k poznání, Die, ať jsi přírodní zákon, nebo myšlenka smrtelníků, obracím se k tobě: neboť ty, který procházíš po mlčenlivých cestách, řídíš lidské osudy podle spravedlnosti.“ (Euripides, *Trójanky*, 884–886, it. překl. G. Mancini, in *Pregliere dell'umanità*, op. cit., p. 54) Bůh zůstává poněkud zamlžený, a přesto člověk poznává tohoto neznámého Boha a prosí ho jakožto toho, kdo řídí pozemské cesty.

Výstížné prosby v Římské říši

Také modlitba u Římanů, kteří vybudovali onu obrovskou říši, v níž se zrodila a rozšířila velká část původního křesťanství, jakkoliv se pojí s utilitaristickým pojetím a v podstatě se váže k žádosti o božskou ochranu nad veřejným civilním životem, často se otvírá obdivuhodným prosbám o horlivost v osobní zbožnosti, která přechází do chvály a díky. Svědkem je autor z římské Afriky 2. století po Kristu Apuleius. Ve svých spisech dává najevo nespokojenost se současnými, pokud jde o tradiční náboženství, a touhu po autentičtějším vztahu k Bohu. V jeho stěžejním díle nazvaném *Metamorfózy* se věřící obrací k ženskému božstvu těmito slovy: „Jsi svatá, jsi v každé době spasitelka lidského rodu, ty ve své velkodušnosti stále poskytuješ pomoc smrtelníkům, nabízíš ubohým v soužení sladký cit, jaký může mít jen matka. Neuplyne den ani noc, ani žádný okamžik, jakkoliv krátký, kdy bys ho nezahrnovala svými dobrodiními.“ (Apuleius z Madaury, *Metamorfózy IX*, 25, podle it. překl. C. Annaratone, in *Pregliere dell'umanità*, op. cit., str. 79)

Ve stejném období císař Marcus Aurelius – který melancholicky filosofoval o lidském osudu – potvrzuje nezbytnost modlitby pro zajištění plodné spolupráce mezi božským a lidským konáním. Ve svých *Vzpomínkách* píše: „Kdo ti to řekl, že

ti bohové nepomáhají i v tom, co závisí od nás? Začni se tedy modlit, a uvidíš.“ (*Dictionnaire de Spiritualité XII/2*, col. 2213) Tuto radu císaře a filosofa účinně praktikovaly nesčetné generace lidí před Kristem a ukázaly tak, že lidský život bez modlitby, která otevírá náš život k tajemství Boha, ztrácí smysl a souvislost. V každé modlitbě totiž je vždy vyjádřena pravda o lidském tvorbu, který na jedné straně zakouší slabost a nouzi, a proto žádá nebe o pomoc, a na druhé straně je obdařen mimořádnou důstojností, protože tím, jak se připravuje přijmout Boží zjevení, projevuje schopnost vstoupit do společenství s Bohem.

Vrozená potřeba lidského srdce

Draží přátelé, z těchto příkladů modliteb různých epoch a civilizací se vynořuje vědomí, že lidská bytost si je vědoma svých

JE KONEC S DOŽIVOTNÍM MANŽELSTVÍM?

Většina Němců zastává názor, že monogamie ztrácí své šance a rozvod není „nic velikého“. Podle názoru většiny je prý jen velmi málo manželských párů, které si zůstávají vždy věrné. Manželský slib ztrácí tak svou závaznost. Dvě třetiny rozvodů vyvolávají manželky. Psychologové soudí, že společnost ztrácí schopnost vytvářet pravé vztahy. Je otázka, nakolik tyto názory odpovídají skutečnosti. Každopádně poznamenávají společnost velmi negativně. O budoucnosti lidstva budou brzy rozhodovat národy Afriky a Asie, které početně převládnu.

MILIARDA DIVÁKŮ

Slavnost blahořečení Jana Pavla II. sledovala na televizních obrazovkách a na internetu více než miliarda diváků. To je odhad italských a amerických médií. Kolem rakve nového blahoslaveného prošlo v sobotu 250 000 a v neděli 350 000 lidí. Italská policie požaduje od vlády úhradu 4,6 mil. euro. Původně se počítalo s tím, že bezpečnostní náklady budou činit 3,5 mil. Během oslav vyhledalo lékařské ošetření 2329 lidí.

ŠVÝCARSKÁ GARDA

V tomto roce nastoupilo ve Vatikánu službu 34 nových gardistů. Papežova stráž má v současné době 114 mužů. Střeží papeže již od roku 1506. Přísahe nových gardistů se účastnilo 3000 hostů ze Švýcarska a z římské kurie. Slavnost se konala na vnitřním dvoře apoštolského paláce. Z německy hovořící části Švýcarska je 28 rekrutů.

Kath-net

podmínek tvora a své závislosti na někom Druhém, který ho převyšuje a je zdrojem všeho dobra. Člověk ve všech dobách prosí, protože nemůže než se ptát, jaký je smysl jeho života, který zůstává temný a skličující, pokud není uveden do vztahu s Božím tajemstvím a jeho záměry se světem. Lidský život je spleť dobra i zla, nezaslouženého utrpení i radosti a krásy, což nás spontánně a nezadržitelně nutká žádat od Boha ono světlo a onu vnitřní sílu, které nám na zemi pomáhají a otevírají naději, která jde za hranice smrti. Pohanská náboženství zůstávají jako invokace, které ze země očekávají Boží slovo. Jeden z posledních velkých filosofů, který žil již v plně křesťanské epoše, Proklos z Konstantinopole, dává zaznít tomuto očekávání, když říká: „Nepoznaný, nikdo tě nemá. Všechno to, co myslíme, ti náleží. Od tebe jsou naše zla i naše dobra, od tebe závisí každá naše tužba, ó Nevýslovný, kterého naše duše cítí jako přítomného a pozvedají k tobě hymnus mlčení.“ (*Hymni*, ed. E. Vogt, Wiesbaden 1957, in *Pregliere dell'umanità*, op. cit., p. 61)

V příkladech modliteb různých kultur, o kterých jsme uvažovali, můžeme vidět svědectví náboženské dimenze a touhy po Bohu vepsané do lidského srdce každého člověka, která nachází naplnění a plně vyjádření ve Starém a v Novém zákoně. Zjevení totiž očišťuje a vede k naplnění původní tužby člověka po Bohu a nabízí mu v modlitbě možnost hlubokého vztahu k nebeskému Otci.

Na počátku této naší cesty ve „Škole modlitby“ chceme tedy prosit Pána, ať osvítil naši mysl a naše srdce, aby vztah k němu v modlitbě byl vždy intenzivní, vroucí a trvalý. Povězme Mu ještě jednou: *Pane, nauč nás modlit se.* (Lk 11,1)

Bollettino Vaticano

4. května 2011

Mezitimulky redakce Světla

Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

tanečnice orientální vůně. Němečtí biskupové se ve svých pochvalných vzpomínkách na polského papeže zapomněli omluvit, že mu několik let doslova odmítali poslušnost ve vážné věci spolupráce církve na potratech.

Čím ovšem vyvolal Jan Pavel II. opravdovou nevoli, byl dokument *Dominus Iesus*. Ale málokdo ví, proč tento dokument vyšel. Nebyl adresován odloučeným, ale do vlastních řad, těm, kteří začali kritizovat jeho encykliku *Redemptoris missio*, a tato kritika se Jana Pavla II. těžce dotkla. Reagoval pak i na kritiku *Dominus Iesus*, a to v modlitbě Anděl Páně 1. října 2000: „Chtěl jsem tímto listem pozvat všechny věřící, aby s radostí obnovili svou víru a vydávali svědectví o tom, který je Cesta, Pravda a Život. To není žádná nafoukanost, nýbrž výraz vděčnosti za to, že se nám Kristus bez naší zásluhy ukázal...“

Když nyní ovace utichly, měli bychom začít vážně zpytovat svědomí. Je toho uvnitř samotné církve nemálo, na co nemá Jan Pavel II. pěkné vzpomínky ani v nebi. Vést Boží lid je nadmíru těžké i pro světce, to zažil už Mojžiš. Četné projevy liberalismu nebyly programem tohoto papeže, nýbrž svévolnou realizací oné „hermeneutiky diskontinuity“, která si vysvětlila koncil jako rozchod s dosavadní tradicí. Potvrdilo se, že tendence využít příležitosti a setřást všechno, co se jeví někomu obtížné a nepohodlné, je mnohem silnější než nereálný optimismus, že většina přijme spontánně pravdu, jen když se jí správně vyloží. Sám Boží Syn nás přece varoval, že lidé milují více tmu než světlo.

-lš-

⁽¹⁾ Kardinál Roger Mahony: *Den, v němž se scházíme*. Kanada 31. 3. 1988.

„Všemohoucí a milosrdný Bože, ty jsi dal křesťanskému

lidu jako obranu ustavičnou pomoc blahoslavené Panny Marie; dopřej nám ve své dobrotě, abychom chráněni takovou záštitou v životních zápasech dosáhli ve smrti vítězství nad ďáblem.“

„Přinášíme ti, Bože, smírnou oběť na oslavu vítězství katolické víry: aby nám bylo ku prospěchu, k tomu ať nám dopomůže pomoc Panny, která tolik přispěla k tomuto vítězství.“

Tak se modlil ve mši svaté papež Pius VII. a s ním celá církev, když se mohl za velkého jáso tu křesťanského lidu vrátit k hrobu svatého Petra z krutého napoleonského zajetí. Je to text orace a sekrety ze svátku Panny Marie Pomocnice křesťanů, který tento papež ustanovil na výroční den svého návratu do Říma. Upravený mešní text ke cti Panny Marie Pomocnice křesťanů byl zařazen do zvláštní Sbírk y mši ke cti blahoslavené Panny Marie. V úvodu k tomuto mešnímu textu je výslovně uvedeno, že „Panna Maria s titulem Pomocnice křesťanů se uctívá zvláště v četných chrámech Společnosti svatého Františka Saleského, kterou založil svatý Jan Bosco“.

Svátek Panny Marie Pomocnice křesťanů má ovšem starší prehistorii. Na mědirytině ze slavného cyklu o Litaních loretánských od bratří Klauberových, který byl poprvé publikován v roce 1763, je u invokace „Pomocnice křesťanů, oroduj za nás“ zobrazena bitva u Lepanta. Vidíme tu proti sobě kříž a půlměsíc, poraženou tureckou flotilu, dobyté trofeje a ve vavřínovém věnci obraz Vítězkyne s Dítětem, které drží v dlani ratolest míru. Pod výjevem je nápis z knihy Judit: „Běda pohanům, kteří povstanou proti mému pokolení. Hospodin všemohoucí je ztrestá...“ (Jd 16,17)

Titul Pomocnice křesťanů přijal sv. Pius V. do litaní právě po tomto vítězství. Dne 7. října se původně slavil svátek Panny Marie Vítězné, což je obdoba

Na slovíčko

Pomocnice křesťanů. Ona se zasloužila i o další pro Evropu rozhodující vítězství nad Saracény, především u Vídně 1683. Tehdy také vznikla bratrstva ctitelů Pomocnice křesťanů a Pius VI. je obdařil výsadami a odpustky. Jedno takové bratrstvo se velmi rozšířilo v Turíně.

Právě toto město si Pomocnice křesťanů zvolila za své zvláštní slavné sídlo a k jeho založení a povznesení si připravovala Jana Boska od jeho dětství. Měla v něm věrného vykonavatele všech svých pokynů a přání a na něm také ukázala, jak je mocná a věrná a jak velké to přináší ovoce, jestliže přijímáme a plníme její pokyny a rady bezvýhradně a v plné důvěře v její mocnou pomoc a ochranu.

Ukázala mu v jednom jeho „snu“ v roce 1846 svůj budoucí nádherný chrám s velkou sochou na kopuli. Když blahoslavený papež Pius IX. musel před karbonáři uprchnout z Říma do Ghaety, začaly kolovat v Itálii obrázky s textem: „*Neposkvrněná Panno, ty jsi sama porazila všechny bludy. Přijď nám nyní na pomoc, vzýváme tě z celého srdce. Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!*“ To bylo pro Dona Boska velmi inspirující.

Definitivní rozhodnutí o stavbě chrámu Panny Marie Pomocnice však přišlo v roce 1862 na podnět ze Spoleta: v opuštěné kapli z roku 1570 byl zapomenutý obraz Panny Marie Madonna della Stella. 19. března se Panna Maria zjevila pětileté dívence, aby připomněla lidem tuto její hynoucí svatyni. Arcibiskup Araldi obraz Madonna della Stella obnovil a posvětil jako obraz Panny Marie Pomocnice křesťanů a od té doby se stalo toto místo velkým dostaveníčkem poutníků i zázraků. Dona Boska znal sice jen z doslechu, ale byl přesvědčen o jeho horlivosti pro Boží slávu a úctu k Panně Marii. Ve svých listech ho nadchl pro titul Pomocnice křesťanů. Dne

24. května 1862 při večerním slůvku oznámil Bosco, co se stalo ve Spoletu. Budoucímu kardinálu Caglierovi 8. prosince řekl: „**Panna Maria chce, abychom ji ctili pod titulem Pomocnice křesťanů. Chce nám pomoci zachovat katolickou víru.**“ Ihned se pustil s prázdnou kapsou do stavby velkolepého chrámu.

Neprátele velmi dobře vycítili, jak je pro ně nebezpečná právě Pomocnice křesťanů. Stavbu pod tímto titulem nechtěla radnice povolit. Tisk totiž psal o zjevení ve Spoletu, součásti papežského státu, která byla nedávno anektována k novému království. (Biskup Araldi zemřel ve vězení.) Nová Boskova žádost bez uvedení titulu však prošla. Vydalo by to na několik stránek, kdybychom chtěli vypočítat jen část zázraků, které se staly na přimluvu Pomocnice křesťanů, aby chrám mohl být postaven. Jak řekl sám světec, každý kámen v něm svědčí o přízni Panny Marie Pomocnice. Místo původních 200 000 lir stál celý milion. Don Bosco se přitom stále odvolával na skutečnost: Obraz ve Spoletu ustavičně chrlí zázraky. A totéž se dělo v Turíně. Totéž se děje všude tam, kde se věnuje plná pozornost tomu, co Pomocnice křesťanů od křesťanů žádá. Tak jako několikrát zvítězila nad zjevnou pohanskou přesilou, tak je schopna zvítězit všude tam, kde se dáme vést její mateřskou rukou. Jestliže Maria vysloví nějaké přání, je nanejvýš bláhové přemýšlet o tom, zda je to možné, nebo ne. Jak zcela jinak by vypadal svět, kdybychom ji bezvýhradně uposlechli ve Fatimě a v Amsterodamu! Prastará mariánská antifona totiž říká: „*Raduj se, Panno Maria, ty jsi sama překonala všechny bludy na celém světě.*“⁽¹⁾ Není to přesně to, co právě naléhavě potřebujeme?

-lš-

⁽¹⁾ Gaude, Maria Virgo, cunctas haereses tu sola interemisti in universo mundo.

Pondělí 23. 5. 2011: 8:25 Dar z Medžugorje 8:45 Pro vita mundi: Petr Chromčák 9:20 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě 10:30 BET LECEM: Roberto Scavino 10:45 Noekreace (88) 10:55 Noc kostelů 2010 [P] 11:05 Indická tvář Dona Boska 11:20 Zakyntos 11:45 Mašinky (9) 12:05 A vy páni muzikanti ... [P] 13:15 Léta letí k andělům: P. Miroslav Herold, SJ 13:45 Octava dies 14:15 Pohádka o zámku 15:05 Bez hábitu [P] 16:05 H2Onews 16:20 GOODwillBOY VI. 17:00 NOEparáda [L] 17:50 Exit 316 [P] 18:20 Valašská Senice 18:30 Mašinky (10) [P] 18:45 Všechny mé děti [P] 19:25 Přejeme si ... 19:45 H2Onews 20:00 Klapka s... (24) [P] 21:00 Na koberečku 21:10 Největší kuriozity Evropy 22:10 U Pastýře: hostem Jan Sokol 23:10 Dětská Bible 23:30 Octava dies 0:05 Noemova pošta.

Úterý 24. 5. 2011: 7:35 Pro vita mundi: P. Jan Vallo 8:15 Obnova víry 8:50 Svět ze hřbetu koně 9:20 Milešovka - Velemín a okolí 9:45 Divadélko Bubáček (13) 10:00 Octava dies 10:30 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky 12:50 Hlubinami vesmíru 13:35 Galapágy - peklo nebo ráj? 14:25 Kulatý stůl 16:00 H2Onews 16:30 Cesty za poznáním: St. Petersburg [P] 17:00 AIDS v Nigérii [P] 17:15 BET LECEM - vnitřní domov: Roberto Scavino 17:30 Ve jménu Ježíše (20. díl) 17:55 Noeland (40. díl) 18:30 Mašinky (11. díl) [P] 18:40 Zikův svět zvířat: Vzácni a vyhnulí 19:05 Noekreace 19:30 Noc kostelů 2010 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Misie na živo: SIRIRI [P] 21:00 Po stopách Ježíše Krista: Poslední večere [P] 21:30 Zpravodajské Noeviny 21:50 Jak potkávat svět (2) 22:50 Dar z Medžugorje 23:10 P.S. 0:05 Modlitba se zpěvy z Taizé.

Středa 25. 5. 2011: 7:35 Noemova pošta 9:45 Po stopách Ježíše Krista: Poslední večere 10:15 Hornolidečko - Valašská Senice 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:05 Klapka s... (24. díl) 13:05 Všechny mé děti 13:45 P.S. 14:10 Stoleté výročí přítomnosti salesiánů v Indii 14:25 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě 15:05 Na koberečku 15:40

Noeviny 16:00 Camerata Janáček [P] 16:10 NOEparáda 17:00 GOODwillBOY VI. (10) [P] 17:40 Exit 316: Předsudky 18:00 Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] 18:45 Modlitba se zpěvy z Taizé 19:35 Přejeme si ... [P] 20:00 Jan Pavel II., Povím vám svůj příběh 21:00 Noční univerzita: Kotva naděje - PhLic. Kateřina Lachmanová [P] 21:55 Tygři oceánů (13) [P] 22:25 Jen Bůh [P] 22:50 Noekreace (88) 23:30 Příroda a Natura 2000.

Čtvrtek 26. 5. 2011: 8:00 Noc kostelů 2010 8:10 Pohádka o zámku 8:30 Noeviny 8:45 Jan Pavel II., Povím vám svůj příběh 9:50 Kulatý stůl 11:20 Přejeme si ... 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Janáčkův máj 2010 13:30 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:00 Klapka s... (24. díl) 15:00 Noeland (40. díl) 15:35 Dar z Medžugorje 16:15 Putování modrou planetou 17:00 Zikův svět zvířat: Vzácni a vyhnulí 17:30 Modlitba růžence se Svatým otcem [L] 18:35 Jak se Misálek naučil jíst mrkvičku [P] 18:45 Hledal som slobodu [P] 18:55 Pro vita mundi: P. Jan Vallo 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 U NÁS (44) [P] 21:05 Přejeme si ... 21:25 P.S. [P] 21:50 Noeviny 22:10 Noekreace (88. díl) 22:20 Octava dies 22:50 NOEparáda (122. díl) 23:40 CHKO České středohoří 0:20 Salesiáni na Kubě [P].

Pátek 27. 5. 2011: 7:50 Noc kostelů 2010 8:00 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová 8:40 Čekání 10:05 Na koberečku (106. díl) 10:15 Klapka s... (24. díl) 11:15 Ve jménu Ježíše (20. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Odvaha v tichosti 13:10 Přejeme si ... 13:30 Noc kostelů 2010 13:40 Léta letí k andělům: MUDr. Marie Svatošová 14:05 A vy páni muzikanti ... 15:25 Všechny mé děti 16:40 Po stopách Ježíše Krista: Poslední večere 17:10 Pro vita mundi: P. Jan Vallo 17:50 Jen Bůh 18:15 Mikroregion Třemšín [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsáčkovi [P] 18:40 GOODwillBOY VI. (10) 19:20 Exit 316: Předsudky 19:35 Noc kostelů 2010 19:45 H2Onews [P] 20:00 Noc kostelů 2011: Trnava [L] 22:00 Přejeme si ... 22:20 Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční [P] 22:50 Misie na živo: SIRIRI 0:50 Tygři oceánů (13. díl).

Sobota 28. 5. 2011: 8:05 Ve jménu Ježíše: Vítězství Franků u Poitiers [P] 8:35 Noeland (40. díl) 9:05 Zikův svět zvířat: Vzácni a vyhnulí 9:35 NOEparáda 10:25 JuniorTV Kopřivnice (16) 10:45 GOODwillBOY VI. (10) 11:25 Léta letí k andělům: MUDr. Marie Svatošová 12:00 Polední modlitba [P] 13:15 St. Petersburg 13:45 U NÁS (44) 15:05 Vlkolínek: perla v horách zrozená [P] 15:25 Platinové písničky 16:10 Pro vita mundi: Marie Urbánková [P] 17:00 Generální audience 17:30 Salesiáni na Kubě 17:55 Návrat orla skalního do české přírody [P] 18:40 Po stopách Ježíše Krista: Poslední večere 19:15 Noekreace (88) 19:25 Nedělní čtení 20:00 Cesta k andělům: Jaroslav Šebek [P] 20:50 Cesta k domovu [P] 21:10 Ekvádor země pod Andami 23:05 Bez hábitu: Obláti 0:05 U Pastýře: hostem Jan Sokol.

Vážení čtenáři, z důvodu stále se rozrůstající programové nabídky TV NOE jsme po dohodě s vedením TV NOE přistoupili k uveřejňování zkrácené verze programu. Celý program TV NOE naleznete na internetové adrese www.tvnoe.cz a je také pravidelně zveřejňován na obrazovkách TV NOE mezi jednotlivými pořady. Děkujeme za pochopení. Redakce Světla

OTVORENÝ LIST PŘEDSEDU KONFERENCIE BISKUPOV SLOVENSKA K VÝSTAVĚ V RIVER GALLERY

Z příležitosti otvorení River Gallery v Bratislave sa má uskutočniť výstava, ktorá zásadným spôsobom znevažuje ľudskú dôstojnosť niektorých osobností súčasného sveta. Vyslovujem zhrzenie a ľútosť nad kultúrnym úpadkom, ktorý týmto spôsobom vstupuje do našej spoločnosti a rozvracia základné ľudské hodnoty a poslanie umenia.

Skutoční umelci sú vedení pravdou a láskou. Technická zdatnosť spojená s nemoralnosťou zabíja.

S osobitnou bolesťou konštatujem, že objektom znevažovania sa stal aj Svätý Otec pápež Benedikt XVI. V mene Konferencie biskupov Slovenska so všetkou silou protestujem proti tejto výstave a žiadam okamžité odstránenie rozvratných a pohoršujúcich exponátov.

Bratislava, 4. mája 2011

*Mons. Stanislav Zvolenský
predseda KBS*

Dobrý deň,

podporujem otvorený list otca arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského a predsedu KBS zo dňa 4. 5. 2011 a vyjadrujem svoje poľutovanie nad tým, že z príležitosti otvorení River Gallery v Bratislave sú na nej vystavené „umelecké diela“, ktoré zosmiešňujú a urážajú nielen Svätého Otca Benedikta XVI., ale aj všetkých veriacich občanov Slovenska zasväteného Sedembolestnej Panne Márii. Z tohto dôvodu vyzývam politikov, cirkvi a všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa aj oni postavili na stranu predsedu KBS a rovnako žiadali (e-mail: info@rivergallery.sk) okamžité odstránenie rozvratných a pohoršujúcich exponátov.

Dedičstvo Otcov sv. Cyrila a sv. Metoda zachovaj nám, Pane.

Mgr. Anton Čulen

Neděle 29. 5. 2011: 9:25 Cesty za poznáním: St. Petersburg 9:55 Jen Bůh 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě: páté výročí televize Noe [L] 11:40 Na koberečku (106) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:00 Dechovka [P] 13:30 Cesta k andělům: Jaroslav Šebek 14:20 Noční univerzita: Kotva naděje 15:00 Oslavy 5. výročí vysílání televize Noe [L] 17:40 Noekreace (89) [P] 17:55 Noeland (41) [P] 18:25 Ve jménu Ježíše 18:55 Léta letí k andělům: MUDr. Marie Svatošová 19:15 Divadélko Bubáček (14) [P] 19:35 Přejeme si ... [P] 20:30 Octava dies [P] 21:00 Svätý Josef Cottolengo 22:20 Poslední večere 23:00 Nedělní čtení 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI.

LITURGICKÁ ČTENÍ - pokračování ze str. 3

mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyiní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: „Ukaž nám Otce“? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluví sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

Počátkem května se Římskokatolická farnost Luhačovice a město Luhačovice zapojily do projektu Zlínského kraje nazvaného **OTEVŘENÉ BRÁNY**. Díky tomu mají návštěvníci možnost **prohlídky kostela Svaté rodiny s průvodcem**. V květnu bude otevřeno v sobotu od 9.00 do 12.00 a od 13.00 do 17.00, v neděli od 13.00 do 17.00, od června do září přivítá kostel návštěvníky denně mimo pondělí od 9.00 do 12.00 a od 13.00 do 17.00 a v neděli od 13.00 do 17.00. Prohlídky budou pro všechny návštěvníky zdarma. Od poloviny do konce května budou prohlídky kostela zatraktivněny **výstavou liturgických předmětů a bohoslužebných textilií**. **Kontakt:** P. ThLic. Hubert Wójcik, farář, Římskokatolická farnost Luhačovice • tel. 577 133 897, fax 577 133 897 • e-mail: info@luhacovicefarnost.cz • internet: www.ado.cz/luhacovice.

Papežská misijní díla a táborský vikariát českobudějovické diecéze Vás zvou na již tradiční **9. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ POUŤ spojenou s 6. MISIJNÍM DNEM DĚTÍ a VIKARIÁTNÍ POUŤÍ v sobotu 28. května 2011 do Tábora a Klokot**. Program: 9.30 registrace a pásmo písní – kostel Proměnění Páně v Táboře • 10.00 slavnostní zahájení, mše svatá za účasti hostů z misijí • 11.30 pohoštění před kostelem, možnost prohlídky Starého Města • 13.00 putování po kontinentech, hry, soutěže, setkání s misionáři z Indie a Pákistánu, Misijní jarmark, Misijní koláč – Klokoty • 15.45 misijní scénka, rozeslání malých misionářů – Klokoty. Občerstvení z vlastních zásob, čaj a limo bude k dispozici. Po celý den bude probíhat akce Misijní koláč a jarmark. Bude možné prohlédnout si misijní výstavu a seznámit se s činností a materiály PMD a také Kongregace oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Výtěžek podpoří chudé a trpící děti v Indii. **Více informací:** PMD, 534 51 Spindlerův Mlýn 33 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882 • e-mail: info@misijnidila.cz • internet: www.misijnidila.cz.

SVĚCENÍ OLTÁŘE v kostele Panny Marie Nanebevzaté ve Vranově nad Dyjí se uskuteční v **neděli 29. 5. 2011 v 15.00 hodin**. Oltář posvěti Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský. Do oltáře budou uloženy ostatky svatého Jana Nepomuka Neumanna a dalších světců. Srdečně všechny zveme.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu SPOLUPRÁCE S DUCHEM SVATÝM – DUCHOVNÍ ROZLIŠOVÁNÍ**, která se uskuteční **ve dnech 11.–12. 6. 2011**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Ubytování a stravování je zajištěno v Norbertinu. **Cena:** 530 Kč. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 6. 6. 2011** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. **733 755 836**.

ČM FATIMA KOCLÍŘOV ZVE: P. James Manjackal, charismatický kněz z Indie, zve **kněze katolické církve z ČR na exercicie od 30. 5. do 2. 6. 2011** v ČM Fatimě v Koclířově a **mládež na víkend od 3. do 5. 6. 2011** na víkendový seminář pro mladé. Přihlásit se mohou i dospělí. **Kontakt:** tel. 731 646 800 • e-mail: recepce@cm-fatima.cz.

V Koclířově prožijeme **1. mariánskou sobotu 4. 6. 2011** s hlavním hostem P. Jamesem Manjackalem • odpolední program od 14 hodin je otevřený pro veřejnost bez nutnosti přihlášení • v 17 hodin mše svatá za vnitřní uzdravení.

V následujících farnostech proběhnou programy Fatimského apoštolátu pro širokou veřejnost s názvem **Fatima a blahoslavený Jan Pavel II.** – přednáška s dataprojekcí, společná modlitba a mše svatá k beatifikaci Jana Pavla II. a k 30. výročí atentátu. Fatimská tajemství v pontifikátu Jana Pavla II. **Vede:** P. Pavel Dokládál, prezident WAF v ČR. **Termíny:** Hodonín, farní kostel, sobota 28. 5. 2011 v 15 hodin • Valašské Meziříčí, farní kostel, úterý 7. 6. 2011 v 16 hodin • Kroměříž, kostel sv. Jana Křtitele, neděle 12. 6. 2011 v 15.30 hodin • Veselí nad Lužnicí, farní areál, čtvrtek 9. 6. 2011 v 16 hodin • Koclířov – ČM Fatima, sobota 11. 6. 2011 v 11.00 hodin a sobota 25. 6. 2011 v 11.00 hodin • Nymburk, farní kostel sv. Jiljí, středa 29. 6. 2011 v 17.00 hodin.

Liturgická čtení

Neděle 22. 5. – 5. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 6,1–7
Ž 33(32),1–2.4–5.18–19
Odp.: 22a (*At spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.* Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: 1 Petr 2,4–9
Ev.: Jan 14,1–12
Slovo na den: V domě mého Otce je mnoho příbytků.

Pondělí 23. 5. – ferie
1. čt.: Sk 14,5–18
Ž 115(113B),1–2.3–4.15–16
Odp.: 1 (*Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,21–26
Slovo na den: Učiníme si u něho příbytek.

Úterý 24. 5. – ferie
1. čt.: Sk 14,19–28
Ž 145(144),10–11.12–13ab.21
Odp.: srov. 12a (*At tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,27–31a
Slovo na den: Svůj pokoj vám dávám.

Středa 25. 5. – nez. pam. sv. Bedy Ctihodného nebo sv. Řehoře VII. nebo sv. M. Magdalény de Pazzi
1. čt.: Sk 15,1–6
Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,1–8
Slovo na den: Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.

Čtvrtek 26. 5. – památka sv. Filipa Neriho
1. čt.: Sk 15,7–21
Ž 96(95),1–2a.2b–3.10
Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–11
Slovo na den: Aby moje radost byla ve vás.

Pátek 27. 5. – nez. pam. sv. Augustina z Canterbury (v plzeňské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Sk 15,22–31
Ž 57(56),8–9.10–12
Odp.: 10a (*Budu tě chválit mezi národy, Pane! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,12–17
Slovo na den: Milujte se navzájem.

Sobota 28. 5. – ferie
1. čt.: Sk 16,1–10
Ž 100(99),1–2.3.5
Odp.: 1 (*Plesáje Hospodinu, všechny země.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,18–21
Slovo na den: Nejste ze světa.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. KVĚTNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 5.		PO 23. 5.		ÚT 24. 5.		ST 25. 5.		ČT 26. 5.		PÁ 27. 5.		SO 28. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	1722	1941	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	1723	1941	518	582	518	582
Antifony	587	660	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	587	661	591	665	594	669	598	672	1724	1942	604	679	607	683
Antifona k Zach. kantiku	588	661	591	665	595	669	598	673	1724	1943	604	680	607	683
Prosby	588	661	592	665	595	669	598	673	1724	1943	604	680	607	683
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	595	670	1373	1537	1375	1539	1375	1539	608	684
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	592	666	596	670	599	674	602	677	605	681	608	684
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	595	670	599	673	602	677	605	680	608	684
Nešpory:														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	1727	1946	517	581	517	581
Antifony	585	659	590	663	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	593	667	596	671	600	675	1730	1949	606	682
Ant. ke kant. P. M.	586	659	590	664	594	668	597	671	600	675	1731	1950	606	682
Prosby	586	660	590	664	594	668	597	672	600	675	1731	1950	606	682
Záv. modlitba	588	662	588	662	592	666	595	670	1373	1537	1375	1539	612	689
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SVĚTLO SVĚTA • PAPEŽ, CÍRKEV A ZNAMENÍ DOBY
Benedikt XVI. • Rozhovor s Peterem Seewaldem • Z němčiny přeložila Daniela Blahutková

Svatý otec Benedikt XVI. v rozhovoru s německým novinářem a publicistou představuje nejen svůj pontifikát, ale rovněž odpovídá na otázky, které v současné době hýbou světem a církví. Tak se dočteme, co papež říká na sexuální skandály v církvi, jaký zaujímá postoj k Williamsonovu případu, jak hodnotí změny po církevních reformách, o ekumenismu, o vztazích s židy a muslimy. Dále odpovídá papež na otázky: Co říká proměnám západní společnosti, kde je víra lhostejná stále většímu počtu lidí? Co křesťanství nabízí v moderním světě? Benedikt XVI. odpovídá otevřeně a nevyhýbá se žádné otázce.

Barrister & Principal • Váz., přebal, A5, 208 stran, 245 Kč

SKRYTÝ OHĚŇ • SETKÁNÍ, KTERÉ ZMĚNILO ŽIVOT MATKY TEREZY

Joseph Langford • Z angličtiny přeložila Eva Lajkepová • Překlad lektoroval a předmluvu k českému vydání napsal P. Jaroslav Brož

Kniha J. Langforda o spiritualitě Matky Terezy je plodem jejich šestatřicetiletého přátelství. Otec Langford se nejprve zaměřuje na duchovní zkušenost, kterou Matka Tereza prožila 10. září 1946 v Indii. Vnitřním zrakem viděla Ježíše na kříži a jeho slo-

vo „Žízním“ zasáhlo srdce Matky Terezy natolik, že ovlivnilo směr jejího dalšího života. Žízeň pro ni byla symbolem touhy: Bůh touží po naší lásce, po všem, co je v nás. Matka Tereza zatoužila odpovědět na tuto Boží žízeň celým srdcem, celým svým životem. Z tohoto niterného vztahu s Ukřižovaným vyrostlo celé její obrovské dílo.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 155x232 mm, 256 stran, 289 Kč

KAROL: ČLOVEK, KTORÝ SA STAL PÁPEŽOM (DVD 1)
• PÁPEŽ, KTORÝ OSTAL ČLOVEKOM (DVD 2)

Režie Giacomo Battiato • Hudba Ennio Morricone

Čtyřdílný hraný film ve slovenském znění. Zachycuje život blahoslaveného papeže Jana Pavla II. od jeho dětství až po dlouhý pontifikát, který ovlivnil chod dějin nejen evropských, ale i světových.

Studio LUX • 2x DVD, 4x90 minut, 499 Kč

MOLOKAI • PRÍBEH OTCA DAMIÁNA

Režie Paul Cox

Hraný film ve slovenštině o belgickém knězi, misionáři. Otec Damián své životní poslání nachází na ostrově Molokai, v domově lidí postižených malomocenstvím a ponechaných bez jakékoli pomoci. Sám pak nakažený malomocenstvím umírá uprostřed těch, kterým obětoval svůj život a pro které byl vším. V roce 2009 byl svatořečen papežem Benediktem XVI.

Studio LUX • 1x DVD, 117 minut, 250 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1